

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,90+ 2,10 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.41 + 0.09 (GST) = 1.50 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!

J

Time
Committed
Á délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

No. 16.

(391.)

Vol. 17.

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Thursday,

August 30,

2007

Nechtěné datum

Letošní 21. srpen byl něco jako třináctka v amerických hotelech. Nějak se nevědělo, co s tím. Nebylo to kulaté výročí, aby se vzpomínalo, ale také se to nedalo přejít. Komunistům to připomíná špinavé svědomí. Nějak se pořád nedokází od toho data distancovat. Pravici vadí ten socialismus s lidskou tváří. Mladším zase nic neříká pojem Československo a proč se z pražského rozhlasu ozývala slovenština. Na Slovensku zase nechápoval, proč se tomu všemu říká Pražské jaro, když Dubček byl Slovák.

V Radiožurnálu na toto období zavzpomínal disident Jiří Dienstbier, který tehdy byl v budově rozhlasu. Snažil se vysvětlit, že Jan Palach se neupálil proti ruské okupaci, ale jeho vzdor byl namířen proti ústupkům a kolaboraci tehdejší vlády a že během druhé poloviny šedesátých let šlo o svobodu nikoliv o boj uvnitř KSC. Svoboda však v době normalizace mizela jako sníh na sluníčku.

V České televizi v baru Michala Prokopa zase na období normalizace zavzpomínali Vlasta Chramostová a Vlasta Třešňák. Svobodu si snažili udržet tak, že hráli třeba divadlo pro páry lidí ve svém bytě.

Vlasta Třešňák je v Čechách jako švédský státní příslušník, ačkoliv ve Švédsku žil relativně krátký čas a za svůj domov pokládá Karlín, kde vyrůstal spolu s Romy. Velké zklamání vidí v tom, že konkrétní estébáci, kteří ho sadisticky mučili nebyli potrestáni. „Tento zápas jsem prohrál a už se k tomu nechci vracet,“ říká.

Opět ani slovo o 21. srpnu. A přesto asi je na co vzpomínat. Lidi s holýma rukama, s humorem a důvtipem statečně vzdorovali proti přesile tanků. 72 lidí tento zápas zaplatilo svými životy. V Moskvě se konala demonstrace malé skupinky statečných. K porážce došlo až o rok později 21. srpna 1969, kdy veškeré demonstrace již drtila ČESKOSLOVENSKÁ LIDOVÁ ARMÁDA a obrněné vozy s nápisem VEŘEJNÁ BEZPEČNOST.

Přesto nikdo nepovažuje tyto organizace za zločinecké. Naopak zaměstnanci těchto institucí jsou dnes považováni za odborníky s dlouholetou praxí. Je až s podivem, jak Bmužstva komunistické strany jako SSM, SVAZARM či ROH jsou brána jako něco legitimního a neškodného, a paradoxně bývalí funkcionáři těchto organizací volají po zákazu komunistů.

Rok 1968 nebyl tragédií, nebyl něčím, za co bychom se měli stydět. Tím, za co se máme stydět bylo období normalizace.

Krátce po srpnu 1969, v době maximální deprese a beznaděje proběhla ve studiu rozhlasové stanice Svobodná Evropa diskuse mezi Slávou Volným a Otcem Křišťanem (Alexander Heidler). Oba, dnes již zemřelí, diskutující se snažili nalézt naději uprostřed beznaděje. Zatímco bývalý komunista a skvělý novinář viděl cestu ve vzdoru a odporu vůči okupantům, katolický duchovní viděl budoucnost v tom, že se mezi sovětskými komunisty nalezne člověk, reformista, někdo jako ruský Dubček. Tehdy se to zdálo jako utopie. Do jaké míry měl rok 1968 vliv na pozdější počínání Michajla Gorbačova je otázkou, ale někdy hrstka bláznů jako byli ti, co protestovali na Rudém náměstí v Moskvě, určuje dějiny víc než stotisícové armády a tanky.

Aleš Březina

Tři sochy Lorenza Berniniho

Prestože torontská AGO je v přestavbě, návštěvníci mají možnost shlédnout čtyři menší výstavy. Nejzajímavější z nich jsou tři sochy ze 17. století italského sochaře Lorenza Berniniho. Na snímku je detail broncové sochy *Tělo*, která pochází asi z roku 1655. Dále jsou to dvě mramorové busty papežů Řehoře XV. a Urbana VIII. Je zde i výstava středověkých a renesančních předmětů z Viktoriina a Albertova Muzea v Londýně. Zajímavá je i výstava fotografií, kdy Chuck Close digitálně upravuje portréty, které udělal s fotoaparátem z 19. století. Kombinace staré a nové techniky nutí vrátit se k filosofii portrétu a k trpělivosti pionýrů fotografie, a zároveň využít digitální technologie k jejímu technickému zdokonalení. Ze současného indického umění zaujmě Jitish Kallat *Smrt vzdálenosti*. Při pohledu z jedné strany je reklama na to, jak se dá za jednu rupii telefonovat. Pokud na tu reklamu pohlédneme z jiného úhlu, objeví se nám tragický příběh děvčete, které spáchalo sebevraždu, protože nemělo jednu rupii na jídlo ve škole. Tyto čtyři výstavy potrvají v AGO do 3. října.

***__

abe

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
 P.P.I.C. Accounts # 1001583
 GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
 published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,
 Toronto, Ont. M6H 4E2
 Telefon: 416/530-4222

Fax: 011-420/274-770-929
 E-mail: abe@zpravy.ca
 abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČÍZINSKÁ
 Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
 Tel.: 274 777 476 nebo 495 269 285

Fax: 274 770 929

Aleš Březina - redaktor;

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
 1.65 CDN \$ per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 32,90+2,10 = 35,00,
 pro ostatní svět CND \$ 50 -, US \$ 45 -
 v ČR 600 Kč, na Slovensku 800 SK
PDF elektronicky \$ 22 -
 V ČR a na Slovensku 150 Kč (200 SK)

Churches**ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ**

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church): 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 10:00. Středeční biblická hodina v 19:30 (V léte u Aláčů). Rev. Ján Banko. Tel.: 289/242-0635, Internet: <http://www.csbpastor.com>/
KITCHENER-WATERLOO: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - German Gospel Church, 223 Union St.E.
Moravští bratří (Moravian Brothers Church): Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00, 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út. st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farár: M. Verčimák. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.
Rímsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul), 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: neděla: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Farár: P. Dolinský. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Bohoslužby: 6. mája a 1. júla v 13:00.

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery neděle 15:00 hodin. Středa 18:00. Duchovní správce: Pavel Norbert Rouš, St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel/Fax.: (905) 635-5763.
Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a Hirschey): 170 Hinchen Avenue. Nejbližší bohoslužby: 15. září a 20. října 2007 v 17:00.

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 15. září a 20. října 2007 v 10:00.
Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 16. září a 21. října 2007 v 11:00.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd.

Snad mezi žádnou skupinou obyvatel nenajdeme taklik opravdových vlastenců, jako mezi krajany. Kdykoli máme možnost navštítit krajanské spolky v zahraničí, můžeme se obdivovat jejich vlastenectví, jejich zápalu, s nímž vyšívají a opravují české kroje, zpívají národní písni a tančí lidové tance. Někdy se až stydíme za to, že ačkoli máme svoji vlaststále na dosah, jen zřídka nejdeme čas a chuť těšit se ze studnice lidové tvorivosti, učit se a provozovat lidové písni, tance, stará řemesla a předávat tohle umění a lásku k němu dalším generacím. Pojd'me to tedy rychle napravit, seznámme se alespoň pasivně s uměním našich krajanů a naučme se vážit si vlastních kořenů!

Navštívime společně 1. krajanský folklorní festival v Praze 5.-11.11.2007 v Hotelu Pyramida, který organizuje občanské sdružení **Sedm paprsků** a FOS. Festival se koná pod záštitou 1. místopředsedy Senátu Parlamentu České republiky, Doc. JUDr. Petra Pitharta.

Zveme co nejsrdečněji naše krajané a pěvecké i taneční soubory, aby se zúčastnili festivalové přehlídky, aby přivezli ukázky lidových a tradičních řemesel na výstavku, která proběhne současně v době festivalu.

Součástí festivalu bude výuka lidových tanců, ukázka lidových řemesel, přehlídka dokumentárních filmů o krajanech v zahraničí, společná setkání u tradiční české kuchyně, nabídka společných výletů, exkurzí, možnost zakoupení záznamu festivalové přehlídky na DVD nosičích, setkání se zajímavými osobnostmi.

Festival se hlásí k dokumentům UNESCO „Doporučení UNESCO k ochraně tradiční a lidové kultury“ a k „Úmluvě UNESCO o zachování nemotného kulturního dědictví“, cílem se řadí do světového hnutí za záchranu a uchování lidových tradic a jejich předávání dětem a mládeži.

Myšlenka uspořádat krajanský festival vznikla na základě iniciativy krajanů a je podpořena rezolucí vypracovanou na závěr Týdne zahraničních Čechů ze dne

První krajanský folklorní festival

17.-22.9.2006. Příjemný festivalový týden a mnoho pozitivních zážitků přeje přípravný výbor: PhDr. Věra Doušová, manažerka festivalu, Zdeněk Pšenica, předseda FoS ČR, manažer, PhDr. Jiřina Šiklová, socioložka, Fedor Gál, spisovatel a nakladatel, Prof. Lubomír Mátl, umělecký šéf, Ing. Alexandr Drbal, poradce pro Východní Evropu, Mgr. Krystina Hanušová, vedoucí produkce, Ing. Irena Zemánková, CSc., překlady, administrace, MCZ Marketing, spol.s.r.o. ubytování, transfer, propagace, Marcela Pražáková, poradce vnějších vztahů

Elán v Carnegie Hall

Legendární česko-slovenská rocková skupina Elán vystoupí 21. září 2007 v proslulé newyorské Carnegie Hall. Elán se tak jako první domácí skupina v historii dotkne hudebního Olympu a stane na nejprestižnějším jevišti všech hudebníků. Dlouholetá spolupráce skupiny Elán,

Kalendář

31. 8. (pá) 19:30
 Beseda s Luděkem Munzarem, Janou Hlaváčovou, Petrem Kostkou, a Carmen Meyerovou
 Restaurace Praha, Masaryktown

7.9. (pá) 20:00

8.9. (so) 16:00 a 20:00

9.9. (ne) 16:00

Smíšené (po)city

Jana Hlaváčová,

Petr Kostka, Carmen Mayerová Nové divadlo

Joseph Workman Auditorium, 1001 Queen Street West

13. 9. (čt) 19:30

Zahajovací koncert: Zemlinského kvarteto Kostel sv. Václava

Mozartova společnost

15. 9. (so) 9:45

Výroční výlet

do přírody ("hajk") ČSSK - Guelph a Sokol Kitchener-Waterloo-Guelph

15. 9. (so) 15:30

Zahájení cvičení žactva Steeles West Gym Club

15. 9. (so) 18:00

Členská beseda a zápis do cvičení žactva Kostel sv. Václava

16.9. (ne) 17:00

Zemlinského kvarteto Nokturna na Masaryktownu

29. 9. (so) 18:00

Svatováclavské posvícení Kostel sv. Václava

27.10. (so) 17:00 Zdeněk Plech a Marcela Groffová Kostel sv. Václava Oslava 28. října - Nokturna

Toto číslo bylo dán do tiskárny 23.8.2007 v 3:23

Příští číslo vyjde:

13.9.2007

Česká televize Nová vize
 vysílá v Ontario vždy v sobotu v 10:00 hodin
 opakování v úterý v 7:30 hodin
 na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 101 a 804)
 E-mail: slepckovam@sympatico.ca

Slovenská televize Slovenský svet
 vysílá v Ontario vždy v sobotu v 10:30 hodin
 opakování v úterý v 8:00 hodin
 na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 101 a 804)
 E-mail: katarina@creativepostinc.com

Informační a imigrační středisko ČSSK
 Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
 Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8
 Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940
 E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
 Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca
 Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK
 Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.
 450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
 Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu
 Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.
 Tel.: 416-431-9477

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflekující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Našim úkolem není říkat čtenáři, co si může myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor. Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje. Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publication Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian Heritage

Patrimoine canadien

manažéra Michala Cimery a agentury MC production směřuje stále k vyšším cílům. Po unikátním koncertu na pražské Letenské pláni (rok 2003) a velmi úspěšném turné (rok 2005) nyní přichází vystoupení legendárního Elánu na hlavním jevišti slavné Carnegie Hall v New Yorku. Stane se tak v září roku 2007.

Skupina vystoupí v tradičním složení: Jožo Ráz, Jano Baláž, Vašo Patejdl za doprovodu Lubo Horňáka, Petera Farnbauera, Juraje Kuchárka a Henryho Tótha.

ELAN UNPLUGGED, 21.9.2007, začátek koncertu ve 20:00 hod. (US Eastern Time) na hlavním jevišti: Isaac Stern Auditorium/ Ronald O. Perelman Stage.

Aktuální dění sledujte na nových stránkách skupiny k tomuto koncertu www.elan007.com.

V případě zájmu o další informace kontaktujte: MC production s.r.o. Michal Cimera manager@elan.cz

Před uzávěrkou jsme dostali zprávu, že je koncert téměř vyprodán a poslední lístky lze dostat on-line na www.carnegiehall.org

Jindřiška Hrabcová
jindriska@mcprouction.org

Mozartova společnost - 25

Mozartova společnost vstupuje do své dvacáté páté sezóny zahajovacím koncertem v kostele Sv. Václava 13. září 2007 v 19.30. W. A. Mozart, jehož jméno je tak těsně spjato s Prahou bude dominovat na tomto večeru, který se koná v kostele sv. Václava. Představí se Zemlinského kvarteto z Prahy (dříve Penquin kvarteto) a zahájí večer kvartetem Jana Míči, který byl Mozartovým současníkem. Bude to kanadská premiéra. Dále bude na programu Mozartův *Disonantní kvartet* a po přestávce Mozartův kvintet pro klarinet.

Představí se Vaguim Valdepenas, první klarinetista Torontského symfonického orchestru, hráč světového kalibru. Tato skladba je jedna z nejkrásnějších, kterou kdy Mozart napsal.

Celý večer proběhne pod patronací Generálního konsula České republiky a bude připraveno občerstvení po koncertě, kdy se budou moci návštěvníci pobavit s umělci.

Vstupné 25 dolarů, pro členy Mozartovy společnosti zdarma (členství v Mozartově spol. je 100 dolarů za rok a je v něm zahrnuto šest koncertů včetně výroční schůze s občerstvením).

Přijďte podpořit Mozartovu společnost. Členy se můžete stát před koncertem nebo když zavoláte dr. M. Krajeného 416/499-2716.

Program Zemlinského kvarteta

13.9.: Mozartova společnost, kostel sv. Václava, Toronto
14.9.: Oakville
15.9.: Kitchener
16.9.: Nokturna, Masaryktown, Scarborough
17.9.: Hamilton
22., 24. a 26.9.: Barrie Festival
28.9.: Kelowna, BC
29.9.: Kamloops, BC
30.9.: Nelson, Alb.

mk

Minulost, na kterou by se nemělo zapomínat

Musím, ačkoliv opožděně, reagovat na komentáře pana Ladislava Horáka v programu *Nové Vize* z 21. července, 2007. Byla jsem na dovolené a nahraný program jsem viděla až teď.

Záběry byly z plavby lodí, kterou organizovala Markéta Slepčíková a které jsem se také zúčastnila. Moc se jí to povedlo, byl to senzacionní večer, zábavný program a hudba. Bylo příjemné to opět vidět, až na konečné prohlášení pana Ladislava Horáka: „...naše komunita v minulosti, za komunistického režimu, nebyla zvyklá něco dělat dohromady a něco dávat a je třeba se to naučit.“ Jsem vděčná panu Horákovi za jeho velikou pomoc, kterou *Nové Vize* poskytuje. Bez ní by možná tento báječný program neexistoval. A tak si toto nesmyslné tvrzení vysvětlím jako neinformovanost a ne aroganci. Jenomže neinformovaní lidé by neměli používat tak silné výrazy. Má-li pan Horák zájem, mohu jej obeznámit s aktivitami Československého sdružení v Kanadě, které bylo velice aktivní již během druhé světové války a po celou

Českého a Slovenského sdružení v Kanadě

Blanka Rohnová
Místopředsedkyně

BESEDA S PRAŽSKÝMI HERCI

V pátek 31. srpna v 7:30 večer můžete v restauraci Praha na Masaryktownu pobesedovat s Janou Hlaváčovou, Carmen Mayerovou, Ludkem Munzarem a Petrem Kostkou. Využijte této jedinečné příležitosti – slyšet a vidět tuto hvězdnou čtveřici je další zážitek, který byste si neměli nechat ujít.

Jelikož restaurace Praha není nafukovací, udělejte si rezervaci včas!

Volejte na známá čísla (viz rezervace na divadelní představení), nebo přímo na Masaryktown: (416) 289-0283.

Těšíme se na vaši návštěvu!

NOVÉ DIVADLO V TORONTE UVÁDÍ KOMEDIÍ
RICHARDA BAERA O DVOU STÁRNUCÍCH
PŘÁTELÍCH S PŘEKVAPIVÝM KONCEM
REŽIE: LUDĚK MUNZAR

SMÍŠENÉ (PO)CITY

Pátek
7. září 2007
8 hod.

Sobota
8. září 2007
4 a 8 hod.

Neděle
9. září 2007
4 hod.

Rezervace: (416) 363-7686 (den) • (416) 463-3182 (večer)
nebo kdykoliv na adresu: nove.divadlo@sympatico.ca

Joseph Workman Auditorium • 1001 Queen Street West, Toronto

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal
1305 Ouest Avenue des Pins
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117
E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:

pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Vancouver, BC
Honorary Consul: Michael D. Adlem
1055 Dansmuir St., 23 poschodí,
Vancouver, BC V7X 1J1
Tel.: (604) 891-2296,
fax: (604) 683-6498
E-mail: vancouver@honorary.mzv.cz

Winnipeg, MB
Honorary Consul: Wiliam Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail: winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madelaine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovez@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
1 King Street West, Suite 1202
Toronto, ON M5H 1A2
tel: 416/862-1270 fax: 416/363-3528
michaelm@ontarioclub.com
Michael Martinek, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
200-247 Abbott St.
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
www.slovakia.org
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišák, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

**Dr. Petr
Munk
Chiropraktik**

1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 533-0005

MEDICAL AND RELAXATION
TREATMENTS
MASSAGE THERAPY
HOT STONE TREATMENT

**MICHAEL EISNER, RMT,
MASC.**
AT

Mind & Body
Lakeshore Village Integrated Medicine

TAKÉ NABÍZÍME
NATUROPATHIE; HYPNOTHERAPIE,
SHIATSU, YOGA, QIKONG,
REFLEXOLOGII, REIKI,
AKUPUNKTURU ATD.

NĚKTERÉ SOUKROMÉ POJIŠŤOVNY
KRYJÍ VYBRANÉ LÉČBY!
2921 Lakeshore Blvd West,
Etobicoke – at Islington Ave.
Tel. 416/823-1165, e-mail
michale@sympatico.ca

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786

Business

ABE

Letáky, brožury, tiskoviny.
Tel.: (416) 530-4222
e-mail: abe@zpravy.ca
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

Canada-Czech Republic
Chamber of Commerce
**Kanadsko-česká
obchodní komora**

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE
909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2
Tel./Fax: (416) 929-3432
E-mail: trade@ccrcc.net
www.ccrcc.net

Vratné láhve a Roming na Torontském festivalu

Po roce je tu opět a již teď zde máme několik čísel. Uvidíme na něm 349 filmů, z toho bude 234 premiéry (101 světových, 25 mezinárodních a 108 severoamerických). Na festival bylo přihlášeno 4156 filmů a zúčastní se ho 55 zemí. Na 28 pláten bude celkem bude promítнуto 29 764 minut. Nejdelší film bude trvat 9 hodin to jest 540 minut. Nejkratší bude dvouminutový. Očekává se, že přijde 340 000 diváků. Ve večerních gala představení bude stát za zmínku 11. září, kdy poběží film Woody Allena o dvou bratrech *Cassandrín sen*. Na závěr festivalu 15. září je možné vidět hereckou legendu Maxe von Sydowa ve filmu *Emotivní aritmetika*.

Z FILMU J. SVĚRÁKA VRATNÉ LÁHVE

O filmu Roming

O filmu *Vratné láhve* jsme psali při letošní reportáži z plzeňského *Finále*. Na torontském festivalu bude rovněž promítnut film Jiřího Menzla *Ostře sledované vlaky*. Severoamerickou premiéru bude mít film Jiřího Vejdělka *Roming*. Pokusili jsme se o tomto filmu něco dovděct:

Po úspěšných *Účastnících zájezdu* Slovo *Roming* je složeno z "Rom" a (Satellite 9/2007) natočil mladý režisér Jiří Vejdělek *Roming*, veselou road movie o dvou Romech v roztištěném nákladáku. V hlavních rolích září Marián Labuda a Bolek Polívka.

Roming se točil podle scénáře Marka Epsteina v létě a na podzim 2006. Koncem roku již probíhaly dokončovací práce.

Ve filmu se dva nerozluční kamarádi - Roman (Marián Labuda) a Stano (Bolek Polívka) - šinou nákladáčkem po okreskách průměrnou rychlosť deset kilometrů denně. Místo hotelu spí pod hvězdnou oblohou. Místo kufrů mají jen deku a láhev dobré kořáličky.

"Doufám, že nám udělá přinejmenším stejnou radost jako *Účastníci zájezdu* a stejnou radost že udělá divákům - je to komedie s Bolkem Polívkou a Marianem Labudou. Doufám také, že bude vtipná, přestože mně osobně odoperovali v sedmi letech na žádost rodičů smysl pro humor - prý se to se mnou už tehdynedalo vydržet. Ted'se živím tím zbytkem mozku, který mi zůstal," říká režisér Jiří Vejdělek.

Podle režiséra se nejedná se o sociální studii, ale především o komedii. Romové se mu do příběhu hodili, protože "dokážou zpívat a tančit" a bez nich by to prý nebylo "tak veselé a divoké".

Bolek Polívka o své postavě Stana řekl: "Stano miluje svobodu a také si vnitřní svobodu chce uchovat. Dnešní doba se byrokratizuje, jsme stále kontrolováni, omezování v rychlosti - nejen na dálnicích, ale i v rychlosti občanské. Chce se po nás, abychom byli spořádani, já tomu říkám, že se Evropa helvetizuje. Stano je sympatický tím, že svobodu prostě žije a to se mi krásně hraje. On navíc chápe svobodu postaru. Pro něj to znamená cestovat, kdy chci, kam chci - když se chci najist, tak si utrhnu jablko a nezajímá mě, že je to náhodou cizí strom."

"Bavil jsem se už při čtení scénáře, což je strašně záladné, protože, když je scénář takto krásně napsaný, tak se taky může krásně pokazit, protože každý čeká,

že z takového scénáře musí vzniknout dobrý film. Mně se moc líbí, že když se to nakonec povede, všichni říkají: oni to vlastně psali pro tebe! To mám vždycky radost. Kromě krásného scénáře jste dostal i krásného partnera, Mariána Labudu. Jedním z nosných momentů filmu je vztah dvou nejen fyzicky, ale i povahově odlišných chlapíků Romana a Stana," dodává Polívka.

Mariánu Labudovi byla role Romana velmi blízká: "Sám jsem otec dvou synů. Problémy, které člověk má se syny, jsou možná někdy větší, než s dcerami. U dcery je otcovství takové přirozenější, ale když se střetnou chlapi, otec a syn, jakoby na sebe narážely ty veličiny, které ve věku, kdy syn dospívá, jsou stále silnější."

Většinu scén natáčel společně s Bolkem Polívkou. "My jsme spolu trávili každý celý filmovací den - pokud se Bolek neurazil a neodešel z karavany. Za ty hodiny a hodiny jsme se jeden o druhém dozvěděli tolik, co dovolím si tvrdit - o něm možná neví ani jeho žena. To čekání vás doslova nutí vracet se do minulosti, vzpomínat, hrabat se v tom, vymýšlet, fabulovat," říká.

Nejnáročnejší prý byla scéna na Slapech, kde museli do tmavé, bahnitě vody. "Bylo to zrovna v době, kdy Bolek byl na mne uražený, nemluvil se mnou. Já jsem stál nad ním a jemu po kluzkém dně ujízděly nohy. A tak urážka-neurážka, když si chtěl zachránit život, musel se mne zachytit a přitulit se ke mně. A jak byl blízko, ten den mi poprvé pošeptal do ucha: Děkuji ti Mariáne, že stojíš při mně!" vzpomíná Labuda.

ROMING (ČR/Rumunsko/SR); Režie: Jiří Vejdělek; Scénář: Marek Epstein; Kamera: Jakub Šimůnek; Stříh: Jan Daňhel; Hudba: Vojta Lavička; Hrají: Bolek Polívka, Marián Labuda, Vítězslav Holub, Jean Constantin, Vladimír Javorský, Oldřich Vlach. Corja Moise, Eva Leinweberová. Premiéra: 31.5.2007

Datum promítání filmů bude na našich webových stránkách www.zpravy.ca abe/novinky.cz 21.5.2007

foto: Katalog Finale a Falcon ***

TRAVEL INC.

**827A Bloor St. W.
Toronto, ON M6G 1M1**

Vám ponúka

cestovanie do celého sveta

Spolahlivo vybavíme

letenky, pozvanie,

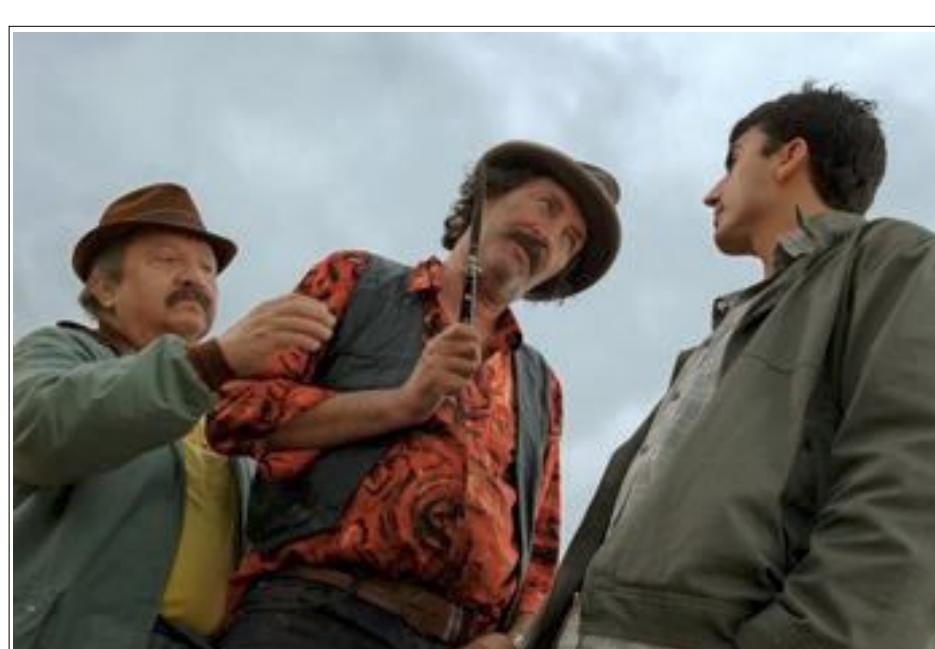
poistenie, nájom auta

preklady

Volejte

Annu Zapletalovou

Tel.: (416) 537-7698

M. LABUDA A B. POLÍVKA HRAJÍ VE FILMU ROMING, KTERÝ BUDE NA TIFF

Citáty Václava Klause:

- 1., „Občanská společnost je polemikou se svobodnou společností a je povinností každého demokrata ze všech svých sil do konce svých věků proti ní bojovat.“
 2., „Globální oteplování způsobené lidmi je nesmyslná fikce. Dá se naopak předpokládat, že když se oteplí oceán, nad Antarktidou bude více sněžít a masa ledovců naroste.“
 3., „Neznám žádné špinavé peníze.“
 4., „Jsem přesvědčen, že obecná ideologie multikulturalismu, která je antiliberalní ideologií, je hluboce mylná.“
 5., „Masová migrace vznikla jako falešná ideologie... tímto obecným lidským právem jsou potlačována elementární občanská práva lidí.“
 6. Na otázku, jestli lidské aktivity neníž životní prostředí, odpověděl Klaus: „To je takový nesmysl, že snad větší jsem neslyšel.“
 7., „Ale prosím Vás, komunisté neměli víc peněz než kdokoliv jiný, možná jen na auto či barák.“
 8., „Není potřeba přijímat zákony. Drobné akcionáře ovládne neviditelná ruka trhu.“
 9., „Naše republika na členství v EU doplácí.“
 10., „Nejsem pro unifikaci, homogenizaci, harmonizaci a standardizaci evropského kontinentu.“
 11., „Jsem prezident, který s žádnou politickou stranou nemá nic společného.“
 12., „Pět miliónů korun je pod mé rozlišovací schopnosti.“
 13., „Fragmentace Evropy vytvořila její svobodu.“
 14., „Hluk je neodstranitelnou součástí životního prostředí člověka, protože důsledkem aktivního a produktivního života lidí. Snaha hluk bez zbytku odstranit je neslučitelná se samotnou podstatou svobodné společnosti.“
 15., „Hranice garantují svobodu člověka.“
 16. O občanské společnosti: Je to „nová módní ideologie,“ která je „navázáním na staré známé kolektivistické, a tedy neliberální koncepce.“
 „Vznikají nové hnutí, nové „ismy,“ nové filosofie, které mohou též znamenat ohrožení svobody.“
 17. O neziskových organizacích: „Aktivity organizací vytvořených na těchto základech
- představují nové formy ohrožení lidské svobody, kterou zejména my, kteří jsme prožili komunismus, bereme nesmírně vážně.“
 18. Reakce na zprávu Britského parlamentu týkající se diskriminace českých Romů: „To je taková hloupost a nesmysl, že na to nebudu reagovat.“
 19. O Dětském Fondu OSN (UNICEF): „Je to absurdní organizace. Tomuto spolku nevěřím jedno jediné slovo.“
 20. O českém ombudsmanovi: „Je to docela dobrá trafika pro někoho.“
 21., „S komunisty jsem já nikdy nevedl žádné politické jednání.“
 22., „Nevěřím, že se s minulostí může vyrovnat abstraktní entita zvaná společnost.“
 23., „Nám individuální konfrontace každého z nás se systémem útlaku a nesvobody, v němž byla hranice mezi dobrem a zlem zřetelná, v mnoha směrech dala v morální orientaci určitou výhodu oproti lidem žijícím nepřetržitě ve svobodné společnosti.“
 24., „Soudci si uzurpují moc, která v demokracii oprávněně přísluší světu politiků.“
 25. K deficitu státního rozpočtu 2004: „Deficit tohoto rozměru nenastal dokonce ani v komunistické éře.“
 26. Na otázku jestli má vrcholný politik ČR povinnost upozorňovat Rusko a Čínu na nedodržování lidských práv odpověděl Klaus: „Tohle je jeden z největších fatálních omyleů naší žurnalistiky.“
 27., „Nemůže přeci telefonovat, když já mluvím do televize. Jak si to vůbec může dovolit.“ Klausovo vysvětlení po té, co vytrhl mobilní telefon z ruky fotografa MFD a mrští ho přes místnost a tím ho rozbil.
 28. O integraci: „Pokud se jim to místo nelibí, měli by jít někam jinam a nesnažit se ho přizpůsobovat obrazu svému.“
 29., „Všichni emigranti odešli a odcházejí do Spojených států z prospěchu a ekonomických důvodů.“
 30., „Multikulturalismus je... tragickým omylem současné západní civilizace.“

31. Existuje v ČR diskriminace žen? „Je to nesmyslná věc.“
 32., „Trvám na tom, že mě velmi pozorně poslouchají.“

33., „Já mám pravdu.“
 Volební heslo Václava Klause v jeho poslední prezidentské kampani: NÁROD VOLÍ KLAUSE.
 Zdroje citátů Václava Klause

WEB: www.nemluvizame.cz

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	5,31 CDN \$
100 SK	4,36 CDN \$
1 CDN \$	18,83 Kč
1 CDN \$	22,94 SK
1 US \$	1,06 CDN \$
1 EUR	1,47 CDN \$

Toronto Star - 25. 8. 2007

1 CDN \$	19,33 Kč
1 EURO	27,75 Kč
100 Sk	82,23 Kč
1 US \$	20,47 Kč

CNB - 25. 8. 2007

PRAGUE

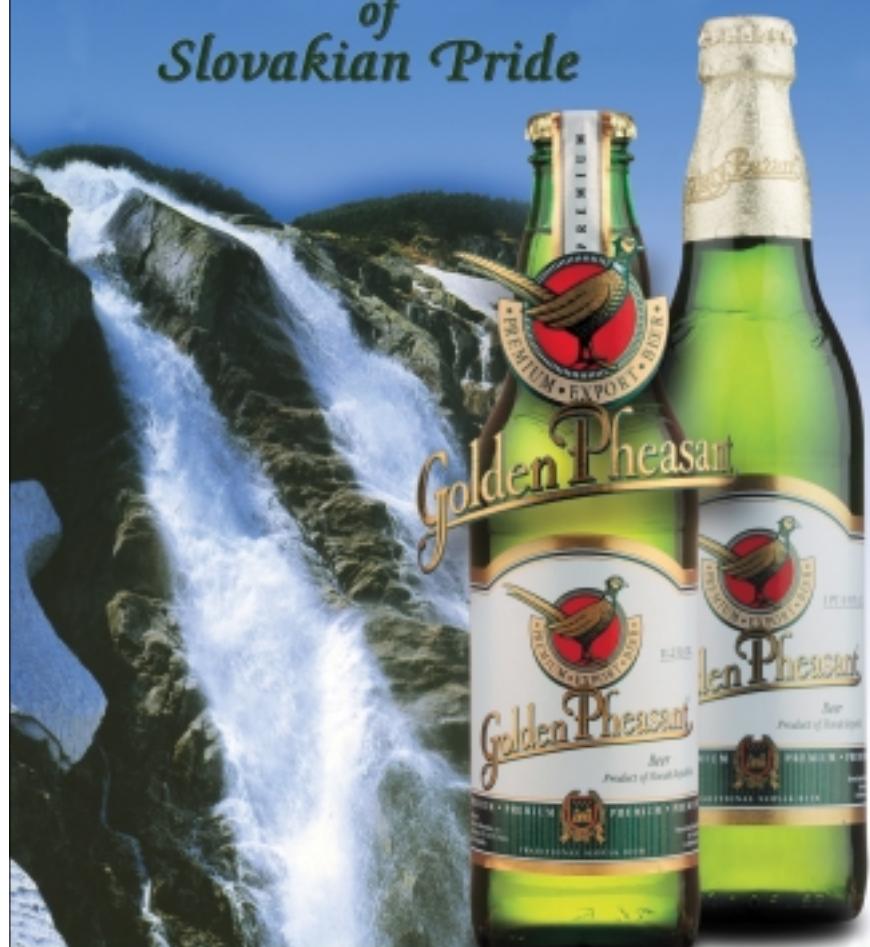
FINE FOOD EMPORIUM

CATERING • PRIVATE DINNER PARTIES • ALL DAY BREAKFAST
 AUTHENTIC EASTERN EUROPEAN CUISINE SINCE 1968

638 Queen St W Toronto ON M6J 1E4
 tel: 416-504-5787 fax: 416-504-5524
 catering@theprague.ca www.theprague.ca

Savor the Source of Slovakian Pride

ZLATÝ BAŽANT V OBCHODOCH LCB0!

*Cathedral of the Nativity of the Mother of God
 257 Shaw Street, Toronto
 You are invited to join us on our annual
 PARISH DAY
 ~ ODPUST ~*

*Sunday September 9, 2007
 Pontifical Divine Liturgy 2:00 PM*

*Celebrated by His Grace,
 Bishop John S. Pazak, CSSR
 Pastor, Rev. Fr. Pavol Dolinsky
 concelebrating Clergy*

*Reserve your dinner tickets (\$20) by calling
 Mike Kapitan (416) 543-4111
 Anne Katanik (416) 241-2476
 Rectory (416) 531-4836
www.chramsk.slovak-net.com*

ZPRÁVA O DĚTSKÉM TÁBOŘE HOSTÝN

A. Všeobecně

Pro lidi, kteří neznají Tábor Hostýn podáváme několik vysvětlení. Jedná se o perlu utopenou v lesích Laurentinského pohoří, která je v rukách české a slovenské komunity. Tábor se rozkládá na pozemku velkém asi 10 hektarů (25 akrů), zhruba 80 km na SV od Montrealu, u městečka St-Calixte. Patří k němu nádherná pláž na nedalekém jezeře Lafond. Tábor nemá dluhy, je soběstačný a jeho terén s budovami má hodnotu, která se odhaduje na částku přes půl milionu dolarů. Více informací najdete na internetu: www.hostyn.org.

Rozeznáváme Tři historická období:

I. Éra Janičkovská (1954 až 1993) Tábor byl založen v roce 1954 dnes již zesnulým jezuitou Bohuslavem Janičkem (*1919 †2002) a patřil Czechoslovak Welfare Association. Až do konce tohoto období byl tábor spravován otcem Janičkem. V roce 1993 byl tábor darován škole Loyola.

II. Éra Loyolská, (1993 až 1998) V tomto období tábor patřil jezuitské škole Loyola

III. Éra Moderní (1998 až dodnes) Tábor převzala v r. 1998 Asociace Hostýn, Inc., která později získala status neziskové organizace. Během této Moderní éry se zařízení tábora neustále vylepšuje a kvalita dětského tábora se neustále zvyšuje po všech stránkách (bezpečnost, program, jídlo). Èelenem Asociace Hostýn se může stát kdokoliv (přihláška je na internetu: www.hostyn.org). Èelený příspěvek je 20\$ za rok. Èelenové se těší různým výhodám.

B. Dětský tábor 2007

Letošní dětský tábor trval 3 týdny a zúčastnilo se ho 41 dětí, o dva více než vloni. Tento počet je potěšující, vzhledem k tomu, že po tom, co vypadly dva silné ročníky dětí starých kolem 15 let, nastoupilo mnoho nových, mladých dětí, což nám dává slabé perspektivy do budoucna, z čehož se může radovat celá naše krajanská komunita. Podle našich zkušeností se totiž děti vracejí znova a znova, dokud neodrostou. O velkém úspěchu letošního tábora svědčí to, že devět dětí, které byly přihlášeny pouze na jeden nebo dva týdny, si chtěly pobyt prodloužit do konce tábora. Z různých důvodů se to podařilo pouze pěti z nich. Navíc ale, tři děti, které přijely původně jen na první týden a nemohly se z rodinných důvodů zúčastnit druhého týdne, se vrátily ještě na poslední, tj. třetí týden.

Již po páté jsme podnikli výlet do Arbrasky (dobrodružství na lanech v korunách stromů viz www.arbraska.com), a jako obvykle děti byly nadšené, i když na začátku kvůli bouřce se lezení po lanech muselo na půl hodiny přerušit. Dále děti podnikaly různé výlety, provozovaly kanoistiku, plavání na táborové pláži, volejbal, kopanou, ping pong, a různé hry jak v táboře, tak v jeho okolí. Velké úspěchy měly i táborové ohně, diskotéka a stezka odvahy.

Noční hlídky se pečlivě staraly o bezpečí všech dětí včetně torontského generálního konzula Mgr. R. Krpače s jeho doprovodem, který přijel na neočekávanou návštěvu do tábora a zahnaly pryč všechny duchy a vampýry, kteří se občas zjevovali v okolí kapličky.

C. Poděkování

Děkujeme všem kdo se podíleli na úspěchu letošního tábora: Kuchařkám Miladě a Hance, vedoucím Drahošovi*, Robertovi*, Erikovi*, Adrianě, Kamile, Lence a Kristýně* a správci-údržbáři Josefově*. Ti co pracovali zadarmo jsou označeni hvězdičkou.

D. Závěr

Pošlete své děti na tábor 2008 a před tím s nimi přijďte ještě letos na pohodovou dovolenou do tábora (dospělí 10\$/den, děti do 12 let zdarma, členové A.H. 6\$/den). Je vhodné si udělat rezervaci. Tel. do tábora je 450-222-2006. Tábor je otevřen pro veřejnost minimálně do 14. října. Prvního září budeme opět sehnat na rožni. Přijďte! Je tu hodně "FUN" a je to tady "COOL". Tábor hledá webmistra-dobrovolníka. Přihlaste se! (health.vifad@sympatico.ca). Dále hledáme pro rok 2008 "honorabile coordinator" v oblasti Toronto. Zprávu sepsal Josef Maxant*.

DENNÍ KRONIKA

19. 8. 2007

Úřady ve světě dlouhodobě pohrešují 21 českých občanů

Praha-ctk-Od loňského roku stouplo počet Čechů, které úřady dlouhodobě pohrešují ve světě. Ministerstvo zahraničí má v současné době informace o 21 českých občanech, kteří chybějí svým blízkým. Loni v únoru to bylo o šest méně. Od té doby se objevily nové případy. Například v Británii se hledají čtyři lidé, odpovědělo na dotaz ČTK ministerstvo zahraničí. Jedná se o lidi, kteří na ostrově přijeli za prací. Jejich příbuzní o nich od té doby neslyšeli, uvedlo ministerstvo.

Podle informací české diplomacie se ani v poslední době nikam neposunul případ tří mladých lidí, kteří před šesti lety zmizeli v albánských horách. Michal a Jan Pavelkovi a jejich přítelkyně Lenka Tučková byli naposledy spatřeni v srpnu 2001. V této době se ztratila mladá Češka v Ekvádoru. Jana Kubišová zmizela v tamních horách.

Dva lidé se hledají v Turecku. Po jednom je to pak v Chorvatsku, Austrálii, Brazílii, Indii, Irsku, Norsku, Rakousku, Francii, Tunisku, Španělsku a Řecku.

Pohrešovaných Čechů může být více, protože ne o všechny české ministerstvo zahraničí musí vědět. Potíže Čechů ve světě řeší konzulární služba v případě, že je postižení nebo příbuzní o pomoc požádají. Na českou diplomaci se mohou lidé obracet prostřednictvím ministerstva nebo českých zastupitelských úřadů, jako jsou velvyslanectví a konzuláty.

ŠtB zhabala po okupácii tisícky plagátov

Ústav památi národa našel dálší dokumenty o 21. auguste 1968. Ukazuje se, že ŠtB posielala ľudí do väzenia aj za obyčajné plagáty.

Plagáty zosmiešňujúce okupáciu, výzvy na odpor proti sovietskym tankom, ale aj petície či zápisnice základných organizácií KSS podporujúce Alexandra Dubčeka sa stávajú súčasťou archívu Ústavu pamäti národa (ÚPN).

„ŠtB zhabala možno tisícky takýchto dokumentov, niekedy išlo aj o fotografie či filmy z osobných archívov. Postupne ich preberáme a zaraďujeme do fondov,“ hovorí archivár ústavu Radoslav Ragač.

23.8.2007

Rusko s Tošovským proti EU

Praha-právo/Jiří Novotný Vladimír Čechlovský-Rusko nominovalo na post výkonného ředitele Mezinárodního měnového fondu (MMF) bývalého guvernéra České národní banky (ČNB) a expremiéra Josefa Tošovského. Včera to potvrdil mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov.

Vzhledem k tomu, že členské země EU do čela MMF kandidují bývalého francouzského ministra financí Dominiqua Strausse-Kahna, je tento krok Ruska vykládán jako snaha zvětšit na úkor Unie a západní Evropy svůj vliv na světové ekonomické organizace, vytvořené se vznikem OSN.

„Putinovské Rusko má pocit, že by mělo více hovořit do evropských i světových ekonomických záležitostí,“ shodují se analytici. Až dosud totiž platí při volbě ředitele MMF nepsaný zákon, že ho nominuje a obsazuje západní Evropa, zatímco ředitele Světové banky Spojené státy.

Ruský krok nemá navíc prakticky žádnou šanci na úspěch, protože má v MMF jen 2,5 procenta hlasů. „Když se dohodne skupina největších zemí - zakládající členové EU, USA, Japonsko,

Kanada a Austrálie - tak mají dohromady zhruba 50 procent hlasů,“ řekl Práv hlavní ekonom Raiffeisenbank Pavel Mertík.

„Tošovský není kandidátem Česka na šéfa MMF,“ potvrdil včera novinářům premiér Mirek Topolánek. Vycházel z toho, že ČR je jako člen EU vázána dohodou z července, kdy se pro Strauss-Kahna vyslovily všechny státy EU. „Nepovažujeme za seriózní tento návrh měnit,“ zdůraznil.

Výhrůžky, zastrašování, ale i sliby přesvědčily rebely v ODS

Praha-Naďa Adamičková, Marie Königová-Výhrůžky, zastrašování, ale také sliby. Přesně tak prý pro rebelující poslance ODS vypadaly poslední dny před středečním hlasováním o reformě veřejných financí. Šlo při něm o mnoho: nejen o daně, ale současně o osud vlády.

Ačkoli premiér a šéf ODS Mirek Topolánek jakýkoli nátlak na rebely popírá, a také oni se již nechťejí na toto téma vyjadřovat, nevybírávají metody popsal Jan Klas.

„Současné vedení ODS je schopno sáhnout k takovým článkům, které napsal Mirek Topolánek, které mi připomínaly velice silně paděsátá léta, a dokonce i k výhrůžným esemeskám, které dostávali mí k kolegové. Takže tato kultura v ODS se musí změnit,“ prohlásil poslanec v TV Nova.

Narážel tím na otevřený Topolánkův dopis uveřejněný v MF, v němž se svých poslanců jmenovitě dotazoval, zda chtějí vstoupit do dějin jako rebelové bez příčiny.

Včera Topolánek připustil, že způsob schválení reformy a problémy v koalici nejsou na oslavu, nicméně za vyděrače nepřímo označil rebely z vlastní strany.

„Já se vyjadřoval ke Klasovi moc nechci, není to mým stylem, každý kdo mě zná, tak ví, že určitě jsem nikoho nevydíral, byl jsem ten, který permanentně po celou dobu hledal spíše most pro dohodu,“ řekl premiér po jednání vlády a dodal: „Myslím, že ví česká veřejnost, kdo koho vydíral.“ Tvrzení premiéra včera podpořil i místopředseda strany a ministr vnitra Ivan Langer, který na Klasovu adresu poznamenal: „Dřív než někdo něco takového řekne a pustí do éteru, měl by si zodpovědět na otázku, kdo konkrétně, koho konkrétně a jak konkrétně měl vydírat.“

Jenže v řadách poslanců ODS kolují spekulace, které Klasovi dávají za pravdu. Podle nich měla taktika premiéra spočívat v tom, že proti nespokojencům vyloučí ve straně silný odpor také tím, že spojí hlasování rebelů s osudy lidí z regionů.

Tuto taktiku popsal Práv jeden z politiků Topolánkovy strany následovně: „Lidem v regionech bylo jasné naznačeno, že pokud se jim nepodaří rebely přitlačit ke zdi, může se stát, že po několik let nebudou mít svého poslance nebo zastupitele v kraji.“

A ve hře byl prý také opačný způsob přesvědčování: „Pokud se podaří rebely umravnit, dostanete peníze třeba na výstavbu aquaparku nebo něčeho jiného,“ popsal situaci nejmenovaný politik ODS.

„Vytvářel se tlak i na lidi, kteří třeba s rebely souhlasili, ale najednou se dostali do situace, kdy šlo také o jejich krky,“ dodal s tím, že za této způsoby stál nejen Topolánek, ale i další lidé.

Premiér prý také usiloval o to, aby na pondělní jednání výkonné rady ODS nebyl pozván hlavní rebel a zakladatel vnitrostrannické platformy Vlastimil Tlustý, aby mohl vystoupit. Nakonec ale po vypjaté situaci, kdy se mělo hovořit o svolání mimorádného kongresu strany a vyloučování odborných poslanců, Tlustý příležitost dostal.

„Já byl určen k izolaci, abych zůstal osamocený. To byl scénář po celých pět měsíců,“ řekl včera Práv s tím, že právě na něj žádný tlak vyvýjen nebyl.

In celebrating our **20th** anniversary our
NITRA TRAVEL TEAM

would like to
THANK

all of our valued customers and friends
for giving us continuous support,
cooperation and business success.

We hope to serve you for
many years to come!

NitraTravel Inspired Travel Solutions

(416) 504 3800
or
1-800-825-7577

fax: (416) 504 8186 nitratravel@gmail.com
662 Queen Street West, Toronto ON M6J 1E5

TICO
2631380

24.8.2007

Policajti a vojaci môžu odchádzať do dôchodku po 15 rokoch služby a ďalej pracovať'

BRATISLAVA-sme-Vláda sa v stredu na návrh ministerstva vnútra rozhodla pridať policajtom a profesionálnym vojakom vo výslužbe. Niektorým z nich sa výsluhový dôchodok zdvihne o štvrt' percenta za každý odslúžený rok. Na tom istom zasadnutí vláda schválila aj novelu zákona o sociálnom poistení. Tá zakazuje ľuďom, ktorí poberajú predčasný dôchodok, plnohodnotne pracovať.

Na jednej strane vláda nechce, aby pracovali ľudia, ktorí do dôchodku odišli skôr. Na druhej strane zvyšuje výsluhové dôchodky, na ktoré majú policajti či profesionálni vojaci nárok po 15 rokoch služby, pričom pri preberaní výsluhového dôchodku môžu ďalej pracovať v civilnom sektore.

Zákon o výsluhovom zabezpečení policajtov a vojakov vyslovene umožňuje policajtom čerpajúcim výsluhový dôchodok mať ďalší príjem.

„Myslím si, že policajti by mali dostávať viac a nie menej, ale problém súčasného systému je v tom, že motivuje k odchodu do dôchodku,“ povedal bývalý minister vnútra Vladimír Palko. Narastá tak počet policajných dôchodcov, čo odčerpáva peniaze, ktoré by inak mohli ísiť na zvyšovanie platov policajtov, tvrdí Palko. „Riešenie by som videl v tom, aby sa vstup do výsluhového dôchodku obmedzil na 50. rok veku,“ dodal.

Systém podľa bývalého poradcu ministra financií Richarda Sulíka nie je dobre nastavený. Nepáči sa mu, že vláda pokračuje vo zvyšovaní výsluhových dôchodkov bez toho, aby agenda previedla do Sociálnej poisťovne.

Na to, aby sa silovým zložkám siahlo na dôchodky podľa neho treba mať odvahu. Vláda by sa však mala policajtov snažiť z dlhodobého hľadiska zrovnoprávniť, tvrdí Sulík. „Samozrejme, sú pre štát dôležité, čo by sa malo zohľadniť v nejakých príplatkoch. Otázkuje, či až takto,“ dodal Sulík.

Ministerstvá sa na veľké zmeny v systéme výsluhových dôchodkov nechystajú. Hovorcovia rezortov vnútra, obrany a práce zhodne povedali, že zmeny v systéme poskytovania rezorty zatiaľ neplánujú. „Dôchodkový systém policajtov považujeme za dobre nastavený a vyvážený. Vždy je však čo zlepšovať, najmä vo vzťahu k sirotám a deťom po policajtoch,“ povedal hovorca ministerstva vnútra Erik Tomáš.

Benefity silových zložiek

Výsluhový dôchodok: Pri službe, ktorá trvá dĺžie ako 15 rokov, vzniká nárok na dôchodok vo výške 30 percent priemerného platu. S každým ďalším odslúženým rokom až do 20 roku služby sa zvyšuje o 1 percentu.

Po 20. roku služby dôchodok každým rokom narastá o 2 percentá. Od 25. roku služby narastá každoročne o 3 percentá. Celková výška výsluhového dôchodku však nemôže presiahnuť 60 percent priemerného platu.

Výsluhový príspevok: Tvorí ho percento z platu, na ktorý má nárok predstaviteľ silových zložiek po skočení služobného pomeru, ak nemá nárok na výsluhový dôchodok.

Odchodené: Pri skončení služobného pomeru, ktorý trval najmenej 5 rokov,

vzniká nárok na jeden priemerný plat. S každým ďalším odslúženým rokom sa odchodené zvyšuje o polovicu priemerného platu. Najdlhšie sa však zhodnocuje 30 rokov.

Úmrtné: Ak služobný pomer skončí smrťou, pozostalí (manžel a deti s nárokom na sirotký dôchodok) získajú nárok na úmrtné rovnaké, ako by bolo odchodené policajta v prípade, že by zo služby odišiel.

Rekreácia: Štát môže uhradiť dve tretiny nákladov na dovolenkou v konkrétnych zariadeniach na Slovensku aj v zahraničí pre príslušníkov silových zložiek a ich rodiny.

Sirotký, vdovský a invalidný dôchodok: Štát sa stará aj o rodiny príslušníkov silových zložiek.

**Hovorka zlobí dál,
nechce radar**

Praha-mfd/Josef Kopecký-Lidovecký poslanec Ludvík Hovorka, ktorý hlasoval proti vládní reforme veřejných financí, může brzy opět "zatopit" vládě. Má totiž problém s umístěním amerického radaru protiraketové obrany v Česku, jak o tom nyní vláda Mirka Topolánka jedná s Američany. Hovorka by si přál referendum.

"Domnívám se, že by to mělo být rozhodnuto v referendu," řekl ve čtvrtek Hovorka. A při tom, jaké má informace, by nyní hlasoval spíš proti.

"Je to věc, která se objevila zničehonic. Dopis, který dostala vláda od Američanů kvůli radaru, přišel až v den, kdy dostala důvěru," uvedl Hovorka. Jako jediný ze stovky vládních poslanců v květnu spolu se sociálními demokraty a komunisty podpořil jejich návrh ústavního zákona o referendu k radaru.

A protože levici v této věci podpořili i oba dezertéři z ČSSD Miloš Melčák a Michal Pohanka, návrh prošel do dalšího kola jednání. K prosazení referenda nemá levice dost hlasů, ale Hovorkův hlas může naopak citelně chybět vládě. Ke schválení smlouvy s Američany potřebuje 101 hlasů (většinu ze všech poslanců ve Sněmovně, nestačí většina přítomných). Lidoveckého poslance se ještě bude snažit přesvědčit šéf diplomacie Karel Schwarzenberg.

TO BE SEEN PROMOTIONS

T-SHIRT SPECIAL

Cena včetně jednobarevného tištěného loga

Ceny jsou založené na 36 ks.
Tiskneme menší i větší množství.

Grafika a nastavení EXTRA

E-MAIL GRAPHICS TO: INFO@TOBESEEN.CA

Lucie Sedlakova
20 Leslie St. Unit 208
416-466-0012
www.tobeseen.ca

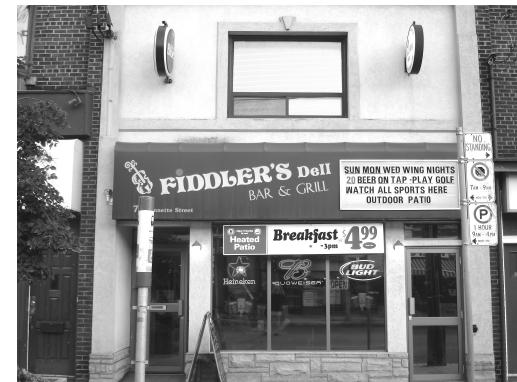
Specializujeme se na:

- Firemní oděvy
- Propagační předměty
- Strojové vyšívání
- Tisk

**Quality . On Time
Every Time
Without Error**

STAROPRAMEN

V ZÁPADNÍM TORONTOU!

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Joe Karol
(416)767-8882

781 Annette Street
Toronto, Ontario M6S 2E4

KRATŠÍ JMÉNO, VÍCE MÍSTA!

WWW.tct-ltd.com

INTERNATIONAL FREIGHT FORWARDERS

Trans-Com Transport je nyní TCT

TCT týdně přepravuje zboží mezi Severní Amerikou, střední a východní Evropou, s možností distribuce po celé Evropě, Kanadě a USA.

Přepravujeme různé typy a velikosti nákladů – od špendlíků až po nákladní vozy – včetně automobilů, domácího vybavení, výstavních a technických materiálů.

Celní sklady v Torontě a Praze slouží jako distribuční střediska pro celou Evropu a Severní Ameriku.

Naše letecké oddělení v Praze provádí proclení a distribuci.

Máme více než 25 let zkušeností v mezinárodní námořní, letecké, silniční i železniční přepravě.

Najdete nás: 1260 Kamato Road, Mississauga, Ontario, Canada, L4W 1Y1
info@tct-ltd.com • www.tct-ltd.com • Tel: 905-361-2743 • Fax: 905-361-2753

TORONTO • PRAHA • OTTAWA • MONTRÉAL • BUFFALO • CHICAGO • ATLANTA

Na okraj

Za Bohumilem Janem Moravcem

V den jeho smrti jsem byl mimo Toronto. O jeho pohřbu jsem se dozvěděl pozdě. Tak alespoň pár rádků na rozloučenou. "Bob" Moravec nevěřil na chvalořečení ani živých ani mrtvých - oblibeným terčem jeho kritiky byl na příklad prezident Edvard Beneš. Nemyslím, že by si přál, aby byl chvalořečen sám - za živa nebo po smrti. Tato črta není zamýšlena jako chvalořečení. Sotva bych mohl tvrdit, že jsme byli přáteli (trochu lépe jsem se znal s jeho ženou Jiřinou - Jiřina, Dáša Kyselková, nějaký čas i dr. Josef Kyselka a já jsme pracovali jako pomocné síly v Torontské veřejné knihovně na College Street). Spíš jsme se jako lodi na okamžik setkávali v mořích, v nichž jsme se náhodně nacházeli. Myslím si však, že jsme k sobě chovali určitou vzájemnou dávku respektu. Boba Moravce nebylo snadné ignorovat. Vyvolával u druhých různé reakce. Pamatují se, že v prvních letech jeho pobytu v Kanadě někteří krajané ho viděli jako trochu arogantního, frakerského donquichotského hejska, zahleděného do sebe, od kterého se nedalo mnoho očekávat. Jiní ho viděli jako elegantního muže s nemalým darem výmluvnosti, který dovezl přesvědčit i okouzlit. Já se zpočátku přikláněl k těm prvním.

Bohumil Jan Moravec se narodil 4. prosince 1913 v Protivíně v jižních Čechách. Chtěl být lesníkem. Nakonec následoval svého otce a v roce Mnichova, 1938 byl vyřazen z vojenské akademie v Hranicích jako poručík jezdectva. Mobilizaci prožil u 9. dragounského pluku ve Vysokém Mýtě. Po okupaci zbytku republiky odchází do ciziny - přes Slovensko a Maďarsko se se svým druhem, důstojníkem Šimandlem dostává do Bělehradu a potom přes Řecko a Turecko do Bejrutu. Končí v Marseilli, prochází Cizineckou legií, vstupuje do československé jednotky a po pádu Francie přistává ve Velké Britanii.

Na žádost generála de Gaulle je v roce 1943 propůjčen Armádě svobodných Francouzů, s nimiž slouží až do konce roku 1944. Za tažení Itálii je těžce zraněn (je mu propůjčen francouzský válečný kříž). Začátkem roku 1945 se vrací k československé jednotce, je doporučen k doplnění důstojnického kádra 1. československého armádního sboru v SSSR, ale Sověti mu odmítly udělit vízum. Válku končí jako velitel odloučené československé jednotky v Evropě, s níž 6. července 1945 projíždí Plzní. O měsíc později se žení se svou láskou Jiřinou. Užijí spolu svou rodinu zem jen tři roky - půl roku po komunistickém puči odcházejí do exilu. 28. září 1949 odplouvají do Kanady. Jestliže si něco v Kanadě dovedlo získat Moravcovu lásku, byla to nepochybně kanadská příroda, která mu dovolila, aby se věnoval lovům a myslivosti. Také o tom napsal dvě knihy: *Nibowaka - ze vzpomínek kanadského lovce Nahanni-s kamrou a udicí kanadskou divočinou*. V další knize *Kanada - střídavě oblačnopopisuje své kanadské začátky*. Čtvrtá kniha *Pod třemi prapory* podává svědectví o jeho zážitcích v druhé světové válce. Bob Moravec byl pravděpodobně příliš individualista, aby byl dobrým spolkárem - i jeho působení v Československé kanadské legii často ústilo ve sporech. Zůstával sám sebou za všechn okolnosti. Vážil jsem si, že se neklaněl u vrbiček (je snad to jedním z důvodů, že skončil v hodnosti plukovníka?), že byl čestným člověkem, a snad nejvíce jsem si ho vážil pro jeho tak otevřené a ryzí vlastenecky. Odešla v něm jedna z nejpozoruhodnějších postav naší krajanské komunity. Paní Jiřině a všem členům jeho rodiny vyslovujeme hlubokou soustrast.

Marné poselství?

V Novém domově z 30.7.2007 mne (mimo jiné) zaujal dopis Martina Bonharda *M. Horáková - marné poselství*, v němž autor (také známý herec) došel k závěru, že dokud se národ nevpamatuje a KSČM nezakáže, odkaz Milady Horákové a dalších odpůrců komunistického režimu se obrací v niveč a jejich poselství je marné. Možná hlavně proto, že jsem o pár desítek let starší (ale snad i proto, že inklinuji k optimističtějšímu pohledu na svět), vidím život v jasnějších barvách než přítel Martin. Nemyslím si na příklad, že cokoliv z toho, co uděláme je marné. Každý okamžik se mi zdá klubíčkem, v němž se proplétají tisíce a snad miliony nitek činů a slov dlouhé řady jedinců. Někdy výsledkem je tragédie. Jindy se svět posune dopředu.

Když černoška v autobuse v nejrasištějším státu USA odmítla vzdát se svého sedadla ve prospěch bělocha, zahájila řetěz událostí, který měl možná větší vliv na strukturu a rytmus amerického života, než válečná vítězství. Tryzna za Miladu Horákovou, kterou jsme uspořádali 2. července 1953 v divadle ontarijského muzea, byla jednou

z nitek, které nepřímo vedly k uvedení pořadu Marka Janáče v Munkově centru na Torontské univerzitě 27. června 2007, na němž byl vystaven portrét Dr. Horákové, vytvořený Jaroslavem Šejnohou pro tryznu v roce 1953. I to, kde se letošní pořad konal, nebyla náhoda. Před řadou let čeští a slovenští krajané (jejichž jména jsou zachycena na desce v místnosti vedoucí k sálu, v níž se letošní pořad konal) věnovali Torontské univerzitě značné částky. Jejich štědrost se nám vrací. A tak nevěřím, že poselství Milady Horákové a dalších odpůrců komunistického režimu jsou marná. Myslil bych, že v základních rysech její (a jejich) poselství již zvítězilo: život v dnešní České republice i na Slovensku je nesrovnatelně svobodnější nežli byl ještě v listopadu 1989.

Czech and Slovak Theatre Abroad: In the USA, Canada, Australia and England

Poznámka k cenné knížce

V roce 2006 vyšla v *East European Monographs* v Boulder, CO, knížka o českém a slovenském divadle v zahraničí (v USA, Kanadě, Austrálii a Anglii). Kniha, kterou distribuuje Columbia University Press v New Yorku, navazuje na program na stejně téma na kongresu SVU v Plzni v roce 2003 a vyšla hlavně zásluhou profesorky Věry Bořkovcové, která knihu redigovala a která divadlu (jako herečka, režisérka, překladatelka a učitelka na Washington American University) věnovala značnou část svého života. Autory příspěvků jsou: Věra Bořkovec *Czech and Slovak Theatre in the USA*; Vít Hořejš *Czechoslovak-American Marionette Theatre: Fifteen Years of Adventure*; Josef Čermák *Czech and Slovak Theatre in Canada*; Markéta Goetz-Stankiewicz *Please Share My Regards with Messrs. Havel and Kohout... Czech Theatre Encounters the Canadian Audience*; Frank J. Safertal a Pavel Král *It All Started with Adolf... A Short History of Toronto's New Theatre /Nové divadlo/*; Josef Skála *Czech Theatre on the Pacific Shores of Canada: 29 Years of Theatre Around the Corner in Vancouver*; Oliver Fiala *Report on Czech Expatriate Theatre in Australia*; Milan Kocourek *Czech Theatre in London*.

Je tomu tak i s touto knížkou. Ale díky za ni. Zachycuje kus tvořivého života naší komunity, který by jinak mohl být ztracen. Vedle toho, že tuto knížku dala dohromady, profesorka Bořkovcová napsala i úvodní stať o českém a slovenském divadle v Americe. Moji stařeckou ještěnost pošimrala poznámka o newyorském *Snížkové divadle* a dvou hrách, kterými se divadlo představilo: *Noc na Karlštejně a Světapol v županu*. V obou jsem měl potěšení (jak dosvědčují fotografie) vystoupit - v *Noci na Karlštejně* dokonce jako Karel IV; pak to šlo s mojí kariérou prudce s kopce: ve hře *Světapol v županu* už jsem hrál jenom pobočníka. Ale fotografie (z roku 1951), která mi udělala opravdu radost je snímek našeho tehdejšího torontského souboru ve Weinbergrově hře *Švanda dudák*. Hru režíroval Josef Rampáček, v hlavní roli vystoupil můj blízký (dnes už zesnulý) přítel Jan Marr, v ostatních rolích hráli Mary Marrová (nevím, jestli už byli manželi), Zdeněk Vykopákal, Vlasta Tichopádová (dnes Waldaufová), Naděžda Hradská, ale i Slávinka a Jirka Cornovi. Já jsem hrál Vocílku. A ještě jedna fotografie zachycuje naši dávnou minulost: snímek z představení torontského *Slovenského spolku*. Na fotografii poznávám jen jednu tvář, Mary (později a dosud) Marrovou...

O krajanském divadle v Kanadě jsou v knížce čtyři statě: o *Divadlu za rohem* píše mnohostranně talentovaný profesor Josef Skála; o začátcích našeho divadla v Kanadě já, a specificky o torontském *Novém divadle* Frank Safertal a Pavel Král, oba zasvěceně, každý z nich o fázi divadla, která mu byla nejbližší. Jak čtu naše příspěvky, najednou se mi při zmínce té či oné hry vynoří v mysli scéna a já si vzpomínám, kdo ve hře hrál a pak hledám v knížce jeho či její jméno. Někdy najdu a jindy ne. Hledal jsem například jméno Růženky Zemanové. Nenašel. Hledal jsem jména jako Milan Crhák (vystoupil v nějakých sto rolích). S výjimkou letmé zmínky v mé statí nenašel. Nenašel ani jména Jiřího Škody, Dáší Beláčkové, Martina Bonharda, Zuzky Borovjákové, Zuzany Novotné, Pavla Nováka. Některá proto, že na sebe upozornili až po napsání našich článků, jiná proto, že jsme si nevpomněli. Nejsou tam zaznamenána ani jména lidí, bez nichž by divadlo

prostě nebylo: například dvě ženy, které se starají o naše kostýmy, Jarka Špejchalová a Jarka Trentchevová; zvukař Ivo Mejzr, osvětlovač Karel Tamchyna, Věra Kohoutová a jiní, na které si ani teď nevzpomínám. Nikde - a to mne zvlášť mrzí - není zaznamenán příspěvek Milo Kubíka a jeho *Divadla poezie*. Možná budou vzpomenuti v příští knížce o divadle. Bohatě si to zaslouží. Zatím alespoň tuto poznámku od člověka, kterému všichni, s nimiž se za více než půl století potulování kolem našeho divadla setkal, přirostli k srdci. S jednou výjimkou: Dušan Tóth mi k srdci nepřirostl, ale bylo by nepočitové neuznat jeho příspěvek. Tóth režíroval (pod pseudonymem Duko Kasa) pro Nové divadlo několik her. Já si dobře vzpomínám na Čapkova hru *Ze života hmyzu*, v níž zvlášť zazářil Bohouš Máca.

Paní profesorko, díky za knihu!

Josef Čermák

Pozdrav z Liberce

Nastalo období léta, školních prázdnin a s nimi přichází i vzpomínky na čas, který jsme strávili minulý rok i léta předešlá v Kanadě. Bohužel, letos se na výpravu do země favorového listu nevydáváme. Důvodů je několik, rádi bychom Vás seznámili s některými novinkami.

Hlavním důvodem, proč se letos výjezd nekoná, je práce na výrobě multimedialního DVD, výukové pomůcky pro základní a střední školy při hodinách dějepisu a občanské výchovy. Se změnou vlády v naší republice přišla i nová rozhodnutí, a tak byl náš dvouletý projekt, podporovaný ministerstvem školství, zrušen, a tím pádem nám nebyly peníze z ministerstva na výrobu DVD poskytnuty. Díky této komplikaci bude výroba výukové pomůcky vyžadovat více času, nyní se snažíme získat finance vlastními silami. Již slavíme určité úspěchy, a tak můžeme v práci pomalu pokračovat. Tímto se tedy omlouváme za zdržení, se kterým spatří žádané DVD světlo tohoto světa.

Dalším důvodem neuskutečnění výjezdu se stal výzkum na nové půdě, který jsme podnikli na přelomu února a března. Čtyřlenná skupina našeho projektového týmu se vydala na druhý konec světa - do Austrálie. Jakub Hodboď, Jan Goll, Anna Simbartlová a Janetta Roubková zde strávili tři týdny, které věnovali stejně činnosti jako v Kanadě. Během této doby natočili 24 rozhovorů s místními krajany, kteří přijeli do země klokánů v 50. letech, a navštívili tři australská města Sydney, Canberru a Melbourne. Z materiálů, které získali, vznikne komparační studie porovnávající charakteristiky obou exilů z opačných konců světa.

Dále bychom Vás rádi informovali o úspěchu našich maturantek Markéty Kopalové, Veroniky Počerové a Lucie Pelikánové. Nejenže odmatovaly s úspěchem a bez problémů byly přijaty na své vysněné školy, ale byly také oceněny čtvrtým místem celostátního kola SOČ (Středoškolské odborné činnosti) za své historické práce, jež jsou publikovány v našem sborníku *Neviditelné oběti komunismu*.

Počet členů projektu se tedy zmenšíl, navíc se budou na maturitu připravovat Alena Čechová s Terezou Liepoldovou, a tak jsme tým doplnili o nové zájemce Janettu Roubkovou, Jitku Pecháčkovou a Kristýnu Rissovou. Se začátkem nového školního roku přibudou na našem gymnáziu noví studenti, doufáme, že se mezi nimi naleznou další zapáleni pro historii, kteří by se chtěli na našem projektu podílet.

Co se týče německé části našeho projektu, o kterou jsme náš tým rozšířili začátkem minulého školního roku, připravuje se vše potřebné pro výjezd do německých měst, v nichž bývaly uprchlické tábory, kvůli nimž se bude daný výjezd konat.

Ke konci srpna nás také opustí Jakub Hodboď. Bude to však pouze na rok, který plánuje strávit studiem v USA.

Pro získání více informací, fotografií aj. můžete navštívit naše webové stránky <http://kanada.gfxs.cz/>.

Doufáme, že se nám podaří příští rok navštívit Vaši zemi, neboť je stále co objevovat, a že se při té příležitosti setkáme s Vámi.

S pozdravem z Liberce

Anna Simbartlová - zástupce členů projektu Neviditelné oběti komunismu

Členové projektu Neviditelné oběti komunismu

Gymnázium F. X. Šaldy

Partyzánská 530/3 Liberec 11 46011

tel.: 482 710 077

Odpradávna moudrost praví, mluv o počasí a zdraví

Seděli jsme s Mervynem na slunné terase kavárny Books&Beans a mudrovali. Merv mi objasňoval, proč je kanadským základním pravidlem slušnosti mluvit o dvou tématech, o počasí a o zdraví. Řekl, že důvodem tohoto společenského zvyku je objektivní fakt, že o zdraví a počasí určitě ví každý z osobní zkušenosti. A o tom, o čem člověk něco ví, zdůrazňoval, „se mluví nejlíp, že ano?“

V tom okamžiku, jako na zavolání, kolem terasy šla mladá žena s miminkem, v jakémsi batohu na prsou a nad sebou (a kojencem) nesla otevřený černý deštník. Oba jsme sledovali vnadné tvary a Mervyn povzdechnul: „Tady to máš v reálu!“ „Co mám v reálu?“, probral jsem se z lascivního rozjímání o té půvabné zadnici. „Jak jsou lidé v blahobytovém novověku pitomí!“ zesílil Mervyn hlas, když žena s miminkem a deštníkem zmizela za rohem.

„Aha,“ řekl jsem, protože máme s Mervynem mnohaletý spor, ve kterém Merv neustále sbírá příklady, jak lidé v prostředí materiálního blahobytu víc a více blbnou; já mu oponuji, že lidé jsou furt stejní, pouze věnujeme pitomosti více pozornosti, a že lovit v bažině hlouposti je víceméně moderní kratochvíle z nudy.

Tato rozdílnost názoru, tedy můj naivní optimismus o lidech, jak to Merv nazývá a jeho skepse, že blahobyt nám prospívá, vždy rozpáli Mervyna do červena: „Mluvime o tom, že základní etika rozhovoru je mluvit o počasí a o zdraví, které každý osobně zná, a z této ženy mám dojem, že ona neví nic ani o zdraví ani o počasí,“ řekl Mervyn a ukázal mi článek na přední stránce *Globe&Mail*.

Článek informuje, že Kanaďané nemají dosti vitamínu D, tedy katastrofální nedostatek, protože se vyhýbají slunečnímu svitu, po hlučné panice o rakovině kůže způsobené ultrafialovým zářením slunce. Autor článku vysvětluje z vědecké pozice, že nedostatek vitamínu D způsobuje desetkrát více rakovin (než ona panika s rakovinou kůže) a že vitamín D je hlavní anti-rakovinovou obranou. V závěru článku je výzva, že každý Kanaďan má užívat 1000 jednotek syntetického vitamínu D denně; a cím má člověk tmavší pokožku, tím více vitamínu v pilulce má denně brát celý rok. Lidem se světlou pokožkou stačí brát pilulkou přes zimu. „Copak to nechápeš,“ zakvílel Mervyn, „že ta mladá maminka by měla chodit v takovém slunném dni v bikinkách a nést nahatého kojence a zahodit ten deštník?“

„To je nápad!“ řekl jsem a významně olízl si horní pysk, abych nastolil legraci. Jenomže Mervyn nebyl v náladě na promenádu naháčů lapajících vitamín D.

„Copak nechápeš,“ začal výklad, „že lidé se schovávají před počasím, počasí nerozumí, a tím jsou manipulovatelní panikou o globálním oteplování jako krizi?“

„Ale chápu,“ řekl jsem otráveně, „leč mi to nevadí, já počasí a oteplování velebím!“

„Bereš syntetický vitamín D, jak tě poučuje dnešní tisk?“

„Neberu,“ přiznal jsem. „Trávím dost času chůzí venku a opalováním na pláži.“

„Takže tě ta žena s miminkem pod deštníkem neotrávila?“ optal se.

„Vůbec ne,“ řekl jsem, „vždyť byla první, co jsem viděl jít pěšky, a asi je trochu praštěná.“

Cítíl jsem, jak je Mervyn s mou odpovědí podrážděný, ale co dělat? V té chvíli k nám přisednul Jim, a hned po pozdravu řekl: „Není ten hic děsný?“

„Ani ne,“ řekl Mervyn, „je to jako na Bahamách; a zadarmo!“ V duchu jsem se usmál, protože to je moje úsloví v horkých sudburských dnech. Jim chytil slinu a vyprávěl nám, jak byli s manželkou (obézní jako je on) na dovolené na Kubě, jak si tam jeho paní první den zvrtla kotník a strávila dva týdny na vozíčku, který přeochotný manažér kubánského hotelu kdesi vyštrachal a za malý úplatek v dolarech půjčil Jimovi, aby svou paní vozil na vycházky. Váleli jsme se smíchem, když Jim líčil, jak svou obézní paní v rozvrzaném vozíčku tlačil v písku,

„Zhubnul jsem o sedm kilo,“ řekl tlustý Jim. „To není k smíchu, kamarádi. Ruplo mi v zádech, když jsem Sylvii zvedal na vozejk, a ta dovolená, kterou jsem si představoval jako válení na pláži, se proměnila v robotu, jakou si nepamatuj.“ A pokračoval, „Vozil jsem Sylvii do mořské vody, tam jsem ji vyklopil a ona plavala; ale naložit ji mokrou zpátky do vozejku, to byla, pánové, nadlidská dřina; někdy mi dva, tři rekrenti pomáhali a oni z toho měli legraci. Byli jsme tam strašně populární...“

„A co ten kotník tvé paní?“

„Ten je v pořádku,“ řekl Jim, „mořská voda je děsně léčivá. To nevíš? A ohromně jsme se opálili, protože, když jsem Sylvii vytáhnul na pláž, tak jsem neměl dost sil, aby hned odvézt zpátky do hotelu, když jí bylo horko.“

Když odešel, Mervyn řekl, že taková kalamita na dovolené byla Jimovi prospěšná. „Ovšem,“ zafilosofoval jsem, „patří je nejlepší výuka v každém případě.“

„A bez kalamity se nic nenučíme?“ hodil mi Mervyn vnadidlo.

„Asi ne, protože blahobyt je nečekaně nudný, až otravný.“

Vyprávěl jsem Jimovi o své spolužačce z gymnázia, která měla první řidičák v naší třídě, protože její tatínek byl ředitelem ČSD v Ostravě a svoji jedinou dcera Alenku vozili denně do školy a ze školy autem T-603, aby se nezkazila. Alenka ovšem všechny překvapila, když šla k maturitě těhotná a nikdo nevěděl, jak se to pod tím rodičovským dohledem mohlo stát. Na maturitním večírku, když Cinzano Alence rozvázalo jazyk, nám vyprávěla, jak se Štěpánem otěhotněla na žíněnkách v tělocvičně. Alenku tatínek vyhodil z domu a tím padl úmysl studovat medicínu, vdala se za spolužáka Štěpána, a na sjezdu maturantů po dvaceti letech vypadala jako nejspokojenější matka tří dětí a farmářka na statku u Ostravy. Tatínek jí prý nikdy neodpustil, protože mu zkazila životní plány. Alenka považovala tu *kalamitu*, jak to nazval pan otec, za *vysvobození*.

Mervynovi se vzpomínka líbila a řekl, že člověk nikdy neví, co ho zachrání.

„Ale více materiálního blahobytu to asi není!“ řekl a rozloučili jsme se.

Ross Firla-Sudbury

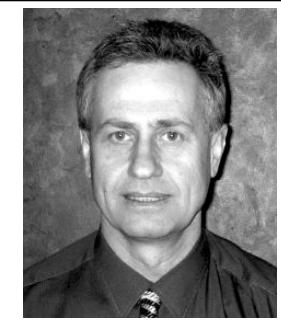
*** -

Sutton

**Rosti
Brankovsky**

**Broker
Jedinečné služby**

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

**Sutton Group-Bayview Realty Inc. Brokerage
416 483-8000 - direct 416 443-9268**

www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

oprávněný distributor českých filmů uvádí dva filmy
jako volné pokračování cyklu Oběti

NEVLASTNÍ BRATR

Příběh průměrného muže středního věku, jemuž převrátí život vzhůru nohama jeho nevlastní sestra, o jejíž existenci nemá hrdina do té doby potuchy. Z čirého idealismu jí k sobě nastěnuje a ona mu postupně rozvrátí rodinu a rozloží životní hodnoty. Nakonec se zoufalý bratr rozhodne svou nevlastní sestru zabít. Nepovede se mu to a nemohoucí sestra mu zůstane na krku snad až do smrti.

V režii P. Slavíka hrají V. Preiss, V. Cibulková, T. Medvecká, V. Kratina,

A. Hegerlíková, F. Němc a j.

ŽIVNOSTNÍK

Osudový přeběh jednoho z bratrů Libora, kterého jeho podnikavější bratr vytáhne od rýsovacího prkna v továrně a podpoří ho v podnikání. Piše se rok 1993 a rodí se český kapitalismus. Libor nepatří k těm, co chtějí přes noc zbohatnout prostě podlehne tlaku bratra a doby a stane se živnostníkem. Pomalu rozšiřuje své aktivity a nezlmí ho ani drobné krádeže, ani vyloupení jeho prodejny. Jan si pořídí zbraň a ta se mu stane osudnou a jeho život končí v tragédii.

V režii P. Slavíka hrají P. Řezníček, M. Dejdar, V. Hybnerová, Y. Kornová, F. Němc a další.

Podporujte legální obchod!

Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:

VIDEO EL CANADA

583 William Street, London, Ont. N6B 3E8

Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

E-mail: video.el@videoelcanada.com

www.videoelcanada.com

http://www.videoelcanada.com

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063; FAX (416) 530-0069

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Josef Lněnička:

Nedokončená cesta

Manželka mi z porodnice oznámila, že se nám narodil dlouho očekávaný syn. Je to sice pořádný kluk, má 5 kilogramů, ale asi se mi nebude líbit, neboť má velmi zmordovaný obličej, jak ho v porodnici dobývali doktoři na světlo boží. Když jsem ho ale za několik dnů spatřil, přivítal jsem ho vřele i s těmi modřinami, které hned na prahu svého života utrpěl.

Rostl neuvěřitelně rychle. Byl neustále hladový. Poprvé se postavil na nohy na sportovním hřišti a hned si to vykračoval, jako by chodil již dlouhou dobu. Postavili jsme k němu za několik dnů dětské jízdní kolo. On na něho sedl bez učení a jel a šlapal, ale brzdit neuměl, vletěl do prvního domu, který stál při cestě. Ani neřval. Lidé se mu dlouhou dobu vyhýbali, jakmile ho na kole spatřili.

V sousedním domě se našim známým narodil ve stejnou dobu také syn. Dali mu jméno Martin. Rozdíl byl mezi nimi pouhých deset dnů. Oba chlapci začali chodit spolu na procházky, za čtyři roky se velmi skamarádili a chodili spolu do školky.

Stalo se jednou, že bezmála celý týden pršelo. Posléze se zpod mračna vyklubalo slunce: takové mdlé; znamenal to, že deštivému počasí není konec. Petr a Martin seděli vedle sebe ve školce a ve chvíli, kdy byla přestávka, právě je polechtal probleskující sluneční paprsek. Vyšli před budovu a to, co spatřili, jim vzalo na chvíli dech. Na obzoru se klenula duha a obloha zářila všemi možnými barvami. Chlapci na ten neobvyklý jev překvapeně zírali, ústa otevřená dokořán, oči vyvalené: tohle nikdy před tím buď nevnímali nebo neviděli. To je tak fascinovalo, že si oba byli v tuto chvíli tak blízcí, jak nikdy před tím. Aniž co vyslovili, vyšli dál od budovy, aby se na tu barevnou oblohu podívali lépe. U brány na ulici postáli dvě minuty a nikdo si nepovídral, že se ze školky vzdálili. Šli ulicí na náměstí. Přešli městečko. Vyšli směle do polí a luk. Každý dospělý člověk si dovele představit, když více než týden leje, jak vypadají polní cesty, pole a louky? A tito dva caparti si v tom vykračují. V jejich „makovičkách“ se zrodil „fantastický“ nápad, který jen tak dítě nenapadne: „Půjdeme tak daleko, až k těm barvám a každý si na jednu vylezem.“ Nápad hned uskutečnili, přes oranice, botky obalené blátem, po lukách; jetel až za ušima, zeminu až nánose. Milá duha stále nedosažitelná. Unikala. Jak dlouho takoví bezmála pětiletí chlapci vydrží v rozmoklé terénu pochodovat? A duha stále vzdálená. Nožičky obtěžkané.

Pro únavu vzdali ten krásný nápad vylézt na tu krásnou duhu. Když se synek doplazil domů, umyli jsme ho, očistili od trávy, jetele a jiného polního neřádu, vyzpovídal jsem ho, jak k tomu všemu přišel.

Vůbec jsem se mu ale nesmál, naopak jsem vážně pokyvoval hlavou, Alespoň kluku budeš mít první poznatek v životě, i když on cítí ve svém nitru zklamání ze své nedokončené cesty.

Ale v životě to bývá někdy ještě tvrdší.

Tento příběh vznikl v roce 1981, když jsem byl prvním rokem v Kanadě. Toto je 7. závěrečné pokračování.

LVII.

„...Jak tak jdu podél cesty, kde čekají moji kolegové-stopaři, kteří jedou z Aljašky a vracejí se na jih nebo na východ. Dlouhým čekáním jsou apatičtí a hladoví, někteří leží podél silnice. Ptám se jednoho, jak dlouho čeká. Byl se psem a řekl, že na tomhle místě už čeká na stop třetí den. Pak malíčký zlatokop, který letos moc nenarýžoval, ale v sedmdesátém třetím toho bylo za sedmnáct tisíc. Západní Němec, který, aby sehnal práci, se vydával za Quebečana. A tak jsem je všechny minul a šel až na konec řady a pořád dál. Po chvíli mně zastavil džíp. Byl tam otec, starý dřevorubec, a jeho syn. A tak jsem se s nimi dohodl, že mají zakázkou pro Aljašku za 5000 dolarů a že by potřebovali pomocníka. Dovezli mne do lesa na pilu a ráno už jsem pobíhal s Homelitkou po lese.

LVIII.

S vědomím, že Britské aerolinky mají kvůli mně průser v Londýně jsem vyběhl na letištění plochu, ale běžel jsem k letadlu, které vůbec nemělo schůdky. Zpozoroval jsem to a běžel ke schůdkům bez letadla. Přece jen jsem se zorientoval a vyrazil po letištění ploše. V jedné ruce plakáty a v druhé psací stroj. Den před svatým Lukášem ve 14 hodin 10 minut Léta Páně devatenáctistého osmdesátého jsem dorazil k letadlu a naposled pokynul těm, kteří mne doprovázeli. Aniž bych chtěl, jsem se postaral o poslední pražskou klauniádu. Nazval bych ji Komenský s psacím strojem opouštět vlast na ruzyňském letišti. Jan Ámos by mi to jistě odpustil, ten měl smysl pro humor.

LIX.

Znovu proletěl nebeský cyklista kolem hvězdy, kterou objevil a zavadil levou šlapkou. V jejím krásném duhovém povrchu zanechal rýhu. Bylo to jako jizva na dětské tváři. A opět musel do smyku.

LX.

Zase jsem se octnul ve snu doma. Někde poblíž maďarských hranic. Byla tam nějaká svatba a přenášelo ji mnoho rozhlasových stanic v přímém přenosu do celého světa. Všichni tam mluvili maďarsky a vše to bylo v jakési mlze, najednou přišla Věra a řekla: „Mluvila jsem s Milenou a řekla jsem jí to.“ A já se zeptal: „Co?“ Ale jakmile jsem vyslovil to slovo, probudil jsem se opět uprostřed lesa na Yukonu. Bylo ráno 1. srpna 1981.

LXI.

Vstoupil jsem do letadla a vysvětlil, kdo způsobil zdržení. Za chvíli kapitán Smith odstartoval a já viděl, že kdosi mává na letištění vyhlídce vedle letištění plochy. Letadlo se zvedlo a já měl pod sebou Louny nebo Most a díval jsem se dopředu. Za chvíli už budu mluvit s Evou a budu v Londýně.

LXII.

V Baltimoru, kde jsem marně hledal dům Edgara Allana Poa, jsem pak večer v hospodě vykládal vtip o pilířích socialismu. Naklonil se ke mně kdoši od vedlejšího stolu: „Pan zapomněl albanský kozmopolitism!“

LXIII.

Při dalším obletu se podařilo cyklistovi téměř přistát, ale nechtěl poníčit hvězdu, proto se před tím vyklonil doprava. Začal ztrácat rovnováhu a musel šlápnout do pedálu. Jeho

kolo nabralo opět rychlosť. Na hvězdě zůstala malá skvrna.

LXIV.

Jednou ráno, když jsem byl hrdý na to, jak jsem se naučil zacházet s motorovou pilou značky Homelite, jel sem jako fretka. Tak přesně v ten okamžik moje pýcha byla potrestána a najednou z mé pily vyšlehly plameny. Začal jsem hasit svojí montérkovou bundou. Což bylo více méně pouze morální hašení, předem předurčené k neúspěchu. Zavolal jsem dřevorubcova syna Glena, který začal ječet, že to vybouchne. Zajel tam s traktorem na přiblížování dřeva a pilu zvedl do vzduchu. Skočil jsem pro minimax a podle návodu z Čech jsem nejprve uhasil les a potom zbytek pily. A tak jsem přišel o výrobní nástroj. Odpoledne přijel nakládák a odvezl zakázku za 5000 dolarů na Aljašku. Já obdržel 10 procent zisku a vydal se do Ottawy s tím, že to obříhnu v Yellowknifu a v Edmontonu.

LXV.

Ted' trochu povídání o krátkých vlnách: Ve Virginii byla slyšet dobré slyšet Praha, v New Orleansu Svobodná Evropa, na Yukonu Tokio rusky, Deutsche Welle česky a holandský rozhlas anglicky. Někdy je slyšet v Kanadě Kanada a témař všude je slyšet Hlas Ameriky, první ranní vysílání (česky).

LXVI.

Vydal jsem se opět na cestu. Na batoh jsem si přišel opět československou vlaječku, ačkoliv to zatím nebylo k ničemu, rozhodl jsem se, že budu čekat. Dorazil jsem do Fort Nelsonu, když mně zastavil mikrobus. K mému překvapení spustili slovensky, ale byl to

Petr Chudožilov - Úpadek mravů

Nedávno jsem zde v souvislosti s řáděním basilejských fotbalových fanoušků položil sám sobě řečnickou otázku, zda svět před nějakými šedesáti lety byl lepší než dnes. Opakuji, že nebyl. Kapsáři, bankovní ředitelé a poslanci tenkrát sice kradli trochu méně provokativně než v současné době, vyznačující se liberálním přístupem policie, soudů a společnosti vůbec ke zločinu, ale na straně druhé lidstvo dnes jaksi pozapomíná na tehdejší zkušenost s nacistickými koncentráky, komunistickými gulagy a světovou válkou. Lidský život tehdy neměl žádnou cenu. Cenu nemělo skoro nic.

Připomeňme ostatně, že každá historická epocha si svoje hodnoty nastavuje úplně jinak, mohl bych to doložit svým malíčkým osobním archivem vybraných zločinů. Černou kroniku jsem pročítal s pinzetou v ruce již v někdejším Československu, ve Švýcarsku jsem svého zvrhlého koníčka neopustil. Tak třeba Rudé Právo z 30. března 1976 napsalo: *Vrcholem bezcitnosti byl čin dvou neznámých mužů, kteří se nabídli, že odvedou sedmadvacetiletého nevidomého občana z restaurace v Praze 3 na Betlémské náměstí. V tmavém zákoutí ho však několikrát udeřili do tváře a odcizili mu 200 korun a slepecké hodinky. Z místa činu utekli.* Takové zprávě by se moderní zločinec, shazující své oběti v sudech do Orlické přehrady, shovívavě usmál. Starej Grebeníček, kdyby byl živ, taky. Toho okradeného slepce jsem myslím znal, chodil s kamarádem do někdejší hospody *U zelené lípy* na Starém Městě Pražském. Slepí byli oba, ale jeden přece jenom trochu viděl a vodil toho úplně nevidomého na záchod. Tu a tam vytahovali ty slepecké hodinky z kapsy a radostně si spočítali, že do uzavírací hodiny stihou ještě jedno pivo.

Občas si z novin ovšem vystříhnu i zprávu, jež dokládá, že trvalý úpadek mravů je příležitostně vyvážován explozemi dobra. Laskavý francouzský gangster své oběti, postižené infarktem v důsledku přepadení, poskytl masáž srdce a zavolal sanitku. V japonské televizi lítostivě vystoupil zahrádník, který

letos v březnu s nožem v ruce přepadl v západní části Tokia poštovní filiálu a ukořistil 340 000 jenů, neboli 68 000 českých korun. Protože ho však příslovečně hryzalo svědomí a také jeho přítelkyně nebyla srozuměna s nelegitimním původem jednorázového finančního vylepšení, peníze hned v květnu vrátil a jako důkaz upřímného pokání přidal 10 000 jenů pokuty. Poté sám sebe udal na policii. O geneticky vrozené dobrotě člověka, jež může příležitostně zvítězit nad stejně tak zakódovaným zlem, masivně vypovídá případ, který se letos v červnu odehrál v Curychu. Devatenáctiletý mladík přepadl benzínovou pumpu, ale protože byl začátečník a zřejmě i měkká povaha, neukořistil vůbec nic. Hanebně utekl, najal si taxíka a zamířil domů do Basileje. Cestou začali lupiči a taxikář přátelsky klábosí o životě. Chlapec si po chvíli postěžoval na špatně jdoucí gangsterské řemeslo a přiznal, že momentálně nemůže za jízdu zaplatit, protože to neklaplo. Slovo dalo slovo a taxikář - představují si, že to byl sympatický tatík typu Jeana Gabina - zločinného chlapečka s jeho souhlasem odvezl rovnou na policejní strážnici.

Poněvadž slušnost je úplně stejně nakažlivá jako špatné mravy, mohlo by jednou dojít k lavinovitému šíření správňáctví, jakémusi tsunami dobra, jež by se nevyhnulo ani jisté nejmenované středoevropské zemičce pokojně dřímající v kotlině obklopené horami. Bývalý televizní ředitel sáhne do kapsy pro deset miliard. Policijati veřejně označí členy Bratrstva kočičí pracky, jimž se povedlo prstí národní zahrádky prorůst až nahoru. Pepa z Hongkongu konečně řekne, jak to bylo. Komunisti se s trojím magickým odplivnutím přes rameno odřeknou nejen firmy, ale i své krvavé minulosti. Veřejné osoby písemně odpřísáhnou, že už nikdy se nebudou prát před kamerami. Dokonce i číšníci uznají hosty jako lidské bytosti sobě rovné!

1.7.2006

originální česko-slovenský pár. Jeli z Aljašky do Jižní Ameriky. On byl Slovák a ona byla Česka, žili v západním Německu. Popovídali jsme. Večer jsme udělali oheň a ráno jsme zašli ještě do hospody. V Dawson Creeku jsme se rozešli. Oni jeli na jih a já opět na sever do Yellowknifu. Slíbili mi, že mi pošlou pohled ze Salvadoru, jestli budou mít na to čas.

LXVII.

Yellowknife nebo-li Žlutý nůž má své jméno podle toho, že si zde Indiáni krájeli chleba měděnými noži. Na křížovatce ulic 50 ST a 52 AVE jsem nalezl zprostředkovatelnu práce. Práce bylo dost, ale nebylo tam kde bydlet a pak spěchal jsem do Ottawy. Musím se už také někdy podívat po Kim-Hue. Chci vidět Kanadský pohár a chci založit firmu. Poblíž Edza jsem viděl Indiána, který chytal během půl hodiny pět velkých ryb. Jednu mně nabízel, ale neměl jsem ani sirký na rozdělaní ohně. Tam u cesty byl tábor pilotů, kteří hlídali s helikoptérou les proti požáru a jelikož jsem do Edza přijel s jedním mechanikem, tak jsem tam zapadnul na mejdan. No málem se mi podařilo stopnout helikoptéru. Co by bylo za pět set bodů. Ráno jsem s jedním z nich dojel až k McKenzieho řece, kde je převoz a dostač jsem se až do severní Alberta. Jako pilot byl zřejmě dobrý, ale v zeměpisu to bylo slabší. Myslel si, že Vancouver je hlavní město Britské Kolumbie. Tak jsem ho udivil tím, že za hlavní město považuju Viktorii. Když jmenoval hlavní města kanadských provincií, tak se asi čtyřikrát strefil a východ Kanady mu byl španělskou vesnicí.

LXVIII.

Po čtyřech dnech v Londýně jsem přistál v Torontě. Na letišti mne čekal nějaký pán: „Pojedete se mnou do Kitcheneru.“ Tak přeče jen bude něco pravdy na tom, že mne šoupou do lágru, jak mně slibovali hradečtí estébáci. Místo toho jsme zastavili u jednoho z rodinných domků, jakých je v Ontario bezpočtu. Bylo o pět hodin méně než v Londýně a tak jsme zasedli k společné večeři. No a pak se pilo. A já jsem chtěl dokázat své kvality, což se i podařilo. A když to trvalo druhý den, tak už jsem nebyl tak dobrý. Když jsem jel třetí den dělat interview na místní univerzitu, zastavili jsme na univerzitním parkovišti a já místo požadovaného rozhovoru hodil šavli. Bylo to mé první faux pas v Zemi javorového listu.

LXIX.

Do Edmontonu jsem jel s jedním elektrikářem, který dělá na naftových vrtech. Z auta zavolal své ženě, že bude mít hosta a mně řekl, že večer něco vypijeme a ráno, že mě manželka vyhodí na výpadovku. A tak jsme zajeli k ním domů, kde jsme hráli takovou hru, kterou jsem před tím viděl jen v Bulharsku. Pak jsme vyrazili na tekilu do středu města. A když jsem o půlnoci relaxoval při poněkud hlasitější hudbě, nadšen tím, že jsem ve svobodné zemi, ozvalo se zazvonění. Byla to edmontonská policie. Pokývali hlavou a řekli, že je to dobrý nápad pustit si o půlnoci gramofón naplně. Tak jsme to na chvíli zaslabilí a můj přítel poučil celou společnost, že když zazvoní policie, tak nikdo nesmí říci „Come in!“ Pak že by mohli proběhnout celý byt, ale takhle kdyby to udělali, tak by to bylo proti zákonům. Relaxace však byla narušena tímto tvrdým zápasem za lidská práva a my jsme jeli domů. Smýl jsem prach ze Severozápadních teritorií. Ráno začínala jeho synovi letní fotbalová škola a jeho manželka mne odvezla na výpadovku za Edmonton. 40 km za Edmontonem jsem chytal stop až do Thunder Bay v severním Ontariu, což byl nový rekord. 2020 kilometrů. Jeli jsme to dva dny přes Saskatchevan, kde není absolutně nic, kromě rovin a jedné křížovatky a přes Manitobu, která není o moc lepší. Pak přišlo nádherné severní Ontario.

LXX.

„V neděli vás vezmu známí do Ottawy, kde budete chodit do školy.“ Octnul jsem se tedy v Ottawě. Jednou v té škole na chodbě jsem potkal milou Vietnamku, která se mne ptala, jestli nechodím do třídy s jejím bratrem. Byla to Kim-Hue.

**Special Sales
to Prague and Europe!**

*Certain black out periods in effect!
For the best price
please contact
your travel agent!*

www.czechairlines.com

ČSA CZECH AIRLINES

At home in the skies

SKYTEAM

LXXI

Celou noc jsem řídil Datsuna nějakých Američanů z Utahu, kteří jeli do Toronto. A druhý den večer jsem dorazil do Ottawy. Vyložili mne na Bronsonu a já se objevil špinavej u Kim-Hue. Právě s někým telefonovala. Nabídla mi kafe a byla velice milá, nebyla to její přirozená milost. Následovala magická věta, že budeme jen přátelé a já pochopil, že je vše opět v prdeli. Příliš dobře znám tenhle okamžik, kdy dívky se stávají ženami a jsou neoslovitelné.

LXXII

Za své cesty jsem urazil 29 426 km autem. Z toho s Michalem 2 333. S Barbarou a Rafaelem 1 504. Připočteme-li k tomu 1 000 km letadlem z Baltimoru do Jacksonvillu, ostudných 150 km z Mobilu do New Orleansu autobusem a 12 km trolejbusem v San Francisku, 40 km podzemní dráhou v New Yorku, ve Washingtonu a v San Francisku, dalších 60 km nadzemní dráhou v San Francisku, a

tramvaj, lanovku a lodě ve stejném městě, pak je to hodně přes třicet tisíc.

A to jsem zapomněl na vlak. Ano, musím se přiznat k další ostudné věci. Jel jsem vlakem. Bylo to z Long Islandu do New Yorku; na naléhání přátel jsme použili vlaku, protože se v NY nedá zaparkovat. Nejenže se mně vybavily všechny horory z dětství při několikahodinové cestě, ale v NY se nám stalo totéž, co kdysi při návratu z Krkonoš do Prahy v Staré Pace. Dorazili jsme při odjezdu na jiné nádraží a tak jsme přijeli na Long Island v půl třetí v noci. V Staré Pace to tehdy bylo trochu jinak, tam jsme čekali tehdy pouze na jiném nástupišti, ale efekt byl stejný, Ne, ještě jsem nevyspěl natolik, abych byl schopen jezdit vlakem.

LXXIII

A tak jsem se usadil u jednoho Řeka v levném pokoji. Mám peníze a byt do konce září. Pak možná opět na sever. Ale musím vyrážit dřív než zamrzne McKenzieho řeka.

LXXIII

Najednou viděl nebeský cyklista, že nemůže přistát na této malé hvězdě, aby ji nepoškodil. Ještě jednou se pokusil k ní přiblížit, a pak se opět zvednul v klipsnách a vydal se na svoji nebeskou pouť. A tém dole vyprávěl o malé hvězdě, o kterou zavadil. A při tom věděl, že není daleko doba, kdy nejnovější technika tuto hvězdu objeví a vyšle tam svého kosmonauta, který bude zkoumat rýhu, kterou tam zanechala jeho šlapka, když ji míjel. Raději nemyslel na to, jak tahle hvězda bude vypadat po tom, až bude průzkum dokončen a hvězda bude zanesena do všech hvězdných atlasů. Šlapal dál na svém velocipedu a děkoval Bohu za tuto hvězdu. Nevěřil v Boha tolik, aby za ní dokázal prosit.

New Orleans, Whitehorse, Watson Lake a Ottawa 6.6.81-28.8.81
Dopsáno ve 12:00 hodin.
***—

**Příprava na ME
Bída! Češi v kvalifikačním
testu vyhořeli**

Rakousko-Česko 1:1 (0:1)

Vídeň-právo/Malina-Bída a zoufalství! Český tým před podzimním vyvrcholením kvalifikace včera v přátelském utkání ve Vídni předvedl trapný výkon. Bez nápadu! Bez invence! Bez bojovnosti!

Jen nástup byl dobrý. Hlavně v ofenzívě. Jarolím našel zleva Baroše, ale jeho strelu Manninger vyrazil. V 7. minutě po centru Ujfalušiho zprava hlavičkováho Baroš do břevna. Standfest, strůjce rakouských šancí záhy posadil hosty na koně, když nešťastně přitulkl míč před velkým vápнем Jarolímovi, jenž balón prostrčil ke Kollerovi, střílcůmu neomylné devětačtyřicátý reprezentační góly, kterému tleskal i prezident Klaus, přítomný na stadionu. Jenže to bylo jediné, na co se hostující tým zmohl. Bez zraněného špílmachra Rosického totiž nikdo nevnesl na hřiště myšlenku, invence a moment překvapení absolutně chybely.

Bylo jen štěstí, že Brücknerův tým narazil na slabé Rakousko, které po přestávce dlouho dokumentovalo marnost. Protizatazené české defenzívě se nemohlo prosadit.

Stačil však jediný záblesk týmu pořadatelské země ME a s Čechy bylo zle. Stranži načapal křížným pasem v nedbalkách Zápotocného, debutant Harnik zpracoval balón na prsou a dělovou ránu levačkou zastavila až síť za Čechovými zády. Rakušané skórovali po 383 minutách!

Český tým před blížícím se vyvrcholením kvalifikace, v níž narazíme 8. září na San Marino a o čtyři dny později na Irsko (zápas Slovensko-Irsko 8.9., a ČR-Irsko 12.9. vysílá

Fiddler's Dell Bar & Grill
hledá servírku na částečný i
plný úvazek.
K obsluze u baru i v sále.
Volejte:
Joe Karol: 416/767-8882

1713-17

**Naše internetové
stránky**

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

Předchozí číslo v PDF

www.15.satellite1-416.com

www.15.zpravy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

v Torontu TV Setanta), z Rakouska rozhodně žádný vytoužený povzbuzující výsledek nevez. Odstrašující je však výkon, jímž se Brücknerův tým ve Vídni prezentoval. Opakování takové marnosti by totiž rozhodně nebylo cestou na finálový turnaj ME, ale do propadlosti.

Branký: 78. Harnik - 33. Koller. Rozhodčí Iturralde Gonzalez (Šp.), bez žlutých karet, 24 500 diváků.

Kocian nehladal útechu

Slovensko - Francúzsko 0:1 (0:1)

Trnava-sme/Jurkovič-Najsympatickejšíposun v slovenskej reprezentácii vyjadril po prehres Francúzskom 0:1 v Trnave tréner našich futbalistov Ján Kocian: „Dosť bolo utešovania sa, v čom sme súperovi stačili, musíme sa naučiť vyhľadať, dávať góly.“

Proti Francúzom by nám zrejme ani nejaký šťastný gólik nepomohol, finalisti posledného svetového šampionátu mali jasné prevahu na každom poste.

Rýchlonohí technici okolo kapitána Vieira nejavili známky enormnej námahy. Dá sa predpokladať, že v prípade potreby by roztočili ďalšie akcie s gólovým koncom. I keď dosť sebavedomí hostia sa tiež nedopracovali ku gólu z hry.

Priateľský charakter zápasu Kociana dozaista posmelil vybrať ofenzívne profilovaných stredopoliarov, z ktorých defenzívny bol na papieri iba Marek Čech. Aj ten však dokázal loptu potiahnuť dopred a stačil aj vystreliť. Hoci naši kreatívni mladíci v strede Sapara s Hamšíkom naznačili, že sú schopní sa individuálne uvoľniť, ich súčinnosť ešte nemala a ani nemohla mať takú úroveň, s akou si v strede poľa točili fažiskohry Francúzi. Otázne ostáva, či sa Kocian nemal odhadlať k druhému hrotovému útočníkovi. Vittek bol vpredu osamotený. Navyše nie je novinkou, že pri svojich štartových limitoch potrebuje lopky presne do nohy.

Na druhej strane má Kocian pravdu, keď veľavýznamne zamieňa termíny výber za nábor. Jeho hráčske zdroje sú obmedzené a často určujú aj taktyku.

Dôležité je, že tréner napriek aktuálnej nádzii mieni pokračovať v líniu kreatívnych stredopoliarov. Futbal potrebuje góly, trochu chladné trnavské publikum by určite viac pobavila prehra 3:4, ako silené konštatovanie, že ani po 0:1 sa nemáme za čo hanbiť.

Proti francúzskemu obrovi naozaj nie, ale v kvalifikácii nás najbližšie čaká Irsko, vzápäť Wales. Proti nim už nebude platiť, že patrilo by sa dať aj góly. Tam musíme.

Gól: 39. Henry. Pred 13164 divákmi rozhodoval Jegorov (Rus).

**Liga mistrů:
Slavia vítězí nad Ajaxem**

Slavia - Žilina 0:0, na pok. kopy 4:3

Praha-sme/Vojtech Jurkovič-Žilinčania sa rozlúčili s futbalovou Ligou majstrov dôstojne. Chýbalo im šťastie Škoda, ale keby neexistuje. Keby po mršnom zákurom brankára žilinského Kuciaka, ktorým zneškodnil úvodnú penaltu slavistu Voleščáka, všetci nasledujúci Žilinčania v jedenástkovom rozuzlení trafili, v stredu by nastúpili v Amsterdame proti Ajaxu.

V tomto jedinom momente bol slovenský majster v dvojzápase druhého predkola Ligy majstrov so Slaviou reálne bližšie k postupu. Medzi dvanástimi tískami divákmi na Strahove by bolo počuť cinknutie špendlíka o zem.

Ale keby neexistuje ani vo futbale. Štrba prekopl, Štyvar trafil loput do ruky Vaniaka, Vomáčka poslal poslednú naděj do neba.

Slovenskí futbaloví majstri boli po zápase sklamáni, ale drahé pohárové stop znásali férovo. Viacerí sa zhodovali, že postúpil šťastnejší, no nik nepovedal, že slabší. Aj tréner Pavel Vrba priznal, že postup je spravodlivý, lebo Slavia lepšie zvládla záverečný boj nervov.

Žilina v dvojzápase so Slaviou obrátila naruby predsusky. Pred ním sa všeobecne

spochybňovala odolnosť jej obrany a v skutočnosti MŠK nedostal z hry jediný góly. Odvetu na Slavii zvládol bez jedinej karty.

Na druhej strane najsilnejšia zbraň Šošonov-útoku - nevyprodukoval góly, čo zasa oslabuje ich často glorifikovaný útočný potenciál. Niežeby ho so Slaviou nemali, išlo o to, čo im súper dovolil. Do šestnástky ich Pražania púšťali výnimočne. V prvom zápase Žilina netrafila bránu ani raz, v odvete mieril medzi žrde len volej Ježa, Belákove pokusy zdialky vyzneli platonicky. Gólová bola šanca Brešku v závere, no lopata išla tesne vedľa.

Kuciak mal v oboch zápasoch oveľa viac práce. Iba kapitánovi Vlčekovi zneškodnil v hre päť tutoviek. Imaginárny futbalový režisér všetko vypočítal tak, že postupovú penaltu premenil práve Vlček.

Žilinský tréner spomíнал preťaženosť z programu, slavistický nerozohranosť.

Obaja si to mohli odpustiť, sú považovaní za progresívnych profesionálov.

Pry zápas 0:0, postúpila Slavia. Pred 11 222 divákmi rozhodoval Gomes (Port.), žlté karty: Šmicer, Necid.

**Šok v Amsterdamu:
Kalivoda penaltu dal,
Vaniak chytal!**

Úvodní duel 3. předkola LM:

Ajax-Slavia 0:1

Amsterdam-právo-To je slibné! Ligu mistrů mají fotbalisté Slavie na dosah! Porazili slavny Ajax na jeho půdě, ale aby byli úspěšní a při šestém pokusu dosáhli poprvé na kýzené miliony z prestižní soutěže, musí zvládnout za dva týdny i odvetu doma na Strahově. V pekelné drama s nádherným koncem pro slávisty se měnila první bitva třetího předkola. Famózní Vaniak ve slavistické bráně magicky stahoval všechny rány, zlikvidoval i penaltu střelecké hvězdy Huntelaara. Kalivoda na druhé straně při stejně výhodě v 76. minutě nezaváhal. Zaskočení domácí fandové ve zpola zaplněné aréně pískali, čtyři stovky příznivců Slavie zažívaly extázi. Ne z pachu „trávy“ v Amsterdamu téměř všudy přítomného. „Hoši děkujem,“ znělo z hlediště při děkovačce.

Ajax tlačil. Po hodině hry Krajčík neuklidil jeden z centrů do bezpečí a Kennedyho ránu Vaniak nahama stačil vyrazit na roh. Pak po Tavaresově zákuoru přihrál pád v šestnáctce Suárez - penaltu! Ale Huntelaar Vaniaka neprekonal. Gólmán střelu mířící na jeho pravou stranu vyrazil. Ale přišly další divoké chvíle. Suárez propálil Vaniaka, jenže Suchý byl včas na brankové čáre a odvrátil.

Náhlá přeháňka jakoby přinesla Slavii štěstí, ač podle předpovědí nemělo pršt a delegát utkání nechal hrát pod otevřenou střechou arény. K bráně pospíchajícího Jandu srazil Emanuelson a sudí po kratickém váhání nařídil penaltu. Kalivoda míč poslal k tyči po Stekelenburgově levé ruce. obrana dál byla pevná. Ale v odvetě ji čeká ještě těžká zkouška. Ani výhra 1:0 v Doněcku kdysi na postup nestačila... Branka: 76. Kalivoda z penalty. Rozhodčí Meyer (Něm.), žluté karty Colin, Heitinga - Vlček, Tavares, Šenkeřík, 30 000 diváků, poločas 0:0.

Ajax: Stekelenburg - Emanuelson, Stam, Vermaelen, Colin - Kennedy, Gabrie, Suárez (72. Urzaíz), Heitinga - Huntelaar, Rommedahl (82. Sarpong).

Slavia: Vaniak - Krajčík, Suchý, Brabec, Dříždal - Šenkeřík, Kalivoda (80. Volešák), Švec, Tavares, Janda (86. Belaid) - Vlček (90. Gauch).

**Jen jeden dobrý poločas
na Arsenal nestačil**
SPARTA-ARSENAL 0:2

Praha-právo/J. Krúta-Sparta se po prohře 0:2 s Arsenalem v úvodním duelu 3. předkola fotbalové Ligy mistrů vrátila z výšin zpátky na zem. Ukázalo se, že jeden velmi dobrý poločas na profesorský hrajícího soupeře prostě nestačí.

Taková je realita, odveta už bude sehrána jen

z povinnosti. Sparta do společenství jménem Liga mistrů neproklozne. „Výsledek z domácího zápasu je pro nás velmi krutý, ale když dokážeme dát góly, může se stát cokoliv. O překvapení se určitě ještě pokusíme,“ nehazel trenér Michal Bílek flintu do žita. Arsenal měl problém možná v první půli. Ale když brzy po přestávce soupeře uběhal, bylo zle. Bylo jen otázkou času, kdy přijde góly. „Je obrovská škoda, že jsme prohráli. Prvních sedesát minut jsme předváděli vynikající výkon,“ uvedl Bílek.

Spiš za kopávanou než fotbal označil zápas britský tisk. Zatímco od Sparty novináři tvrdou hru očekávali, Arsenal je překvapil, že se nenechal zastrašit. „Arsenal se konečně rozhodl zbavit nálepky měkkých bolestí,“ cituje ČTK The Guardian. List připomíná, jak záložník Fabregas zpacifikoval spartánského obránce Řepku, který před zápasem sliboval,

Oba si to mohli odpustit, sú považovaní za progresívnych profesionálov.

Pry zápas 0:0, postúpila Slavia. Pred 11 222 divákmi rozhodoval Gomes (Port.), žlté karty: Šmicer, Necid.

Česká liga Gambrinus

2.kolo: Baník Ostrava-SIAD Most 5:2

(1:2)13346, Slovan Liberec-Bohemians 1905 0:0,7615, Tescoma Zlín-České Budějovice 1:0 (1:0) 3572, Viktoria Plzeň-Sparta Praha 0:0 7887, Teplice-Jablonec 1:0 (1:0) 4950, Sigma Olomouc-Mladá Boleslav 1:0 (0:0) 5313, Viktoria Žižkov-Brno 3:4 (1:2) 4211, Slavia Praha-Kladno 2:0 (0:0) 5237.

3.kolo: Jablonec-Mladá Boleslav 1:1 (1:1)

5910, Kladno-Viktoria Žižkov 3:2 (2:1) 2250, České Budějovice-Slavia Praha 1:2 (0:2) 5978, SIAD Most-Teplice 2:3 (0:0) 7500, Brno-Viktoria Plzeň 0:1 (0:1) 6750, Bohemians 1905 Sigma Olomouc 0:0 6066, Sparta Praha-Tescoma Zlín 2:1 (0:1) 6944, Baník Ostrava-Slovan Liberec 3:1 (1:0) 16411.

Tabulka
